

XVIII Walne Zgromadzenie Delegatów - protokół

Podlesice, 23.05.2015

Zgromadzenie otworzył o godz. 10:30 Prezes Związku Janusz Onyszkiewicz, proponując w pierwszej kolejności uhonorowanie minutą ciszy pamięci kolegów, którzy odeszli w ciągu minionego roku.

Prezes odczytał następnie list od Józefa Nyki, członka honorowego PZA, zawierający życzenia owocnych obrad oraz zaproponował kandydaturę Tomasza Fiedorowicza na Przewodniczącego Zgromadzenia. Kandydatura została przyjęta przez aklamację.

Obejmując przewodnictwo nad Zgromadzeniem, Tomasz Fiedorowicz (Speleoklub Warszawski) zaproponował delegatom skład Prezydium Zgromadzenia. Zasugerował powierzenie funkcji Wiceprzewodniczących Zjazdu kolegom: Pawłowi Marchlewiczowi (KW Poznań) oraz Markowi Burskiemu (KS Aven Sosnowiec), prosząc jednocześnie o alternatywne kandydatury z sali. Innych propozycji do zespołu Prezydium nie zgłoszono, a proponowany przez Przewodniczącego skład został przyjęty przez delegatów przez aklamację.

Następnie Tomasz Fiedorowicz zaproponował skład osobowy Sekretariatu zgromadzenia: Aleksandra Filipiak (WKTJ Poznań) oraz Mateusz Golicz (RKG „Nocek”). Ww. skład osobowy sekretariatu Zgromadzenia został przyjęty przez aklamację.

W dalszej kolejności Przewodniczący przypomniał najważniejsze zapisy w Projekcie Regulaminu Obrad, zaznaczając, że projekt jest zbieżny z treścią regulaminów obowiązujących na poprzednich Zgromadzeniach i odsyłając Delegatów do materiałów wydawanych razem z mandatami, w których pełna treść projektu została zamieszczona. Zaproponował również uproszczenie procedury głosowania w ten sposób, że Przewodniczący będzie w oczywistych przypadkach (zdecydowana większość „za” lub „przeciw”) zarządzał wynik głosowania bez liczenia głosów. Przy tym, w razie jakichkolwiek wątpliwości, na wniosek każdego z Delegatów głosy mogą zostać dokładnie przeliczone.

Przewodniczący przedstawił projekt porządku obrad przekazany Delegatom, proponując do niego następujące poprawki: (1) podjęcie uchwały przyjmującej sprawozdanie finansowe za rok 2014 bezpośrednio po odczytaniu opinii biegłego rewidenta z badania bilansu Związku, (2) podjęcie dodatkowej uchwały przyjmującej Założenia strategii rozwoju dziedziny sportu alpinizm na lata 2016 - 2020. Po krótkiej dyskusji, na wniosek Marka Wierzbowskiego (Sekretarza Generalnego) rozmowy o sytuacji finansowej i przyszłości pisma „Taternik” oraz wspinaniu w TPN w kontekście planu ochrony zostały w projekcie przeniesione z komisji roboczych bezpośrednio do programu Walnego Zjazdu (po przerwie obiadowej).

Olgięrd Cybulski (KW Warszawa) zaproponował wprowadzenie po punkcie 14 (jako numer 15) dodatkowego punktu w porządku obrad: „Dyskusja nad kwestią konfliktu interesów, w którym znajduje się Wiceprezes Związku Miłosz Jodłowski oraz ewentualne głosowanie o wotum nieufności wobec Wiceprezesa Miłosza Jodłowskiego”. Po krótkiej dyskusji, w której wzięli udział Bogusław Kowalski (Zarząd PZA), Mateusz Golicz (RKG „Nocek”), Piotr Głowacki (KW Katowice), wniosek Olgięrdy Cybulskiego został poddany pod głosowanie przez

Przewodniczącego. Wniosek został odrzucony; odnotowano 8 głosów „za”, zaś większość delegatów głosowała „przeciw”. Przewodniczący zachęcił Olgierda Cybulskiego do złożenia proponowanego przez niego wniosku o wotum nieufności do Komisji Wnioskowej Zgromadzenia.

Na prośbę z sali, Tomasz Fiedorowicz odczytał następnie tekst jednolity projektu porządku obrad, zgodnie z tekstem załączonym do protokołu i zarządził głosowanie nad jego przyjęciem. Tekst został przyjęty; odnotowano 2 głosy „przeciw”, większość delegatów głosowała „za”.

Realizując zatwierdzony porządek obrad, Przewodniczący rozpoczął nabór do składu Komisji Mandatowo-Skrutacyjnej oraz Komisji Wnioskowej. Z sali padły kandydatury do Komisji Mandatowo-Skrutacyjnej: Adam Mioduszewski (Sopocki KTJ), Anna Karkosz (KW Katowice), Mateusz Kluźniak (UKA Warszawa). Do Komisji Wnioskowej zgłoszono: Marka Kalicińskiego (UKA), Jagodę Adamczyk (KW Poznań), Grzegorza Bielejca (KW Katowice). Wobec braku innych kandydatur do Komisji, zarządzane zostało głosowanie blokowe za przyjęciem składu osobowego obydwóch Komisji. Delegaci jednomyślnie zatwierdzili zaproponowane kandydatury.

Wobec braku gotowości nowo wybranej Komisji Mandatowo-Skrutacyjnej do stwierdzenia prawomocności zwołania Zgromadzenia, Przewodniczący zaproponował, aby realizować dalsze punkty porządku obrad i wrócić do kwestii prawomocności Zgromadzenia kiedy tylko Komisja będzie gotowa.

Piotr Xięski (Wiceprezes Związku) przypomniał, że treść sprawozdania Zarządu została przesłana pocztą elektroniczną Delegatom i zachęcił do zadawania pytań w sprawach wątpliwych. Zaapelował, aby oddzielić dyskusję nad sprawozdaniem od rozmów w kwestiach przewidzianych do dyskusji w dalszej części porządku obrad.

Na prośbę Tomasza Fiedorowicza, przed rozpoczęciem dyskusji Andrzej Piekarczyk odczytał i omówił sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.

Piotr Xięski udzielił dodatkowych wyjaśnień do odczytanego tekstu sprawozdania Komisji Rewizyjnej. Podkreślił, że forma zebrań Zarządu (telekonferencje) jest podyktowana racjonalizacją wydatków Związku. Marek Wierzbowski (Sekretarz Generalny) wyjaśnił przyjęty tryb zatwierdzania protokołów z zebrań Zarządu: ostatnia poprawka do regulaminu pracy Zarządu przewiduje, że brak sprzeciwu do tekstu protokołu przez 7 dni jest równoważny z jego zatwierdzeniem. Piotr Xięski odniósł się do poruszanego w omówieniu sprawozdania KR tematu finansowania pogrzebu ś.p. Janusza Kurczaba, wyjaśniając, że fundusze w niezbędnej wysokości zostały już zgromadzone m.in. z budżetu Fundacji Kukuczki i w zbiórkach publicznych wobec czego nie było zasadnym wypłacanie z kasy Związku środków bez formalnego wniosku do Zarządu oraz na cele właściwie nie będące przedmiotem statutowej działalności Związku. Marek Wierzbowski poinformował o planach powołania Piotra Kubickiego (Zarząd PZA) na stanowisko Skarbnika Związku przewidziane w Statucie.

Zgodnie z porządkiem obrad, Rafał Kardaś odczytał sprawozdanie Sądu Koleżeńskiego i uzupełnił je o relację o posiedzeniu sądu, które miało miejsce w dniu poprzedzającym Zgromadzenie. Posiedzenie to dotyczyło skargi na decyzję sędziego głównego rozegranych w dn. 18.04. w Kaliszu zawodów w boulderingu, Tomasza Poznańskiego. Zgodnie z treścią odczytanego protokołu, Sąd Koleżeński utrzymał w mocy decyzję sędziego. Marek Wierzbowski poinformował Delegatów, że skarżący napisał również w tej sprawie do Ministerstwa Sportu i Turystyki.

W dalszej kolejności Andrzej Piekarczyk odczytał opinię biegłego rewidenta z badania bilansu Związku za rok 2014. Uzupełniając sprawozdanie Zarządu, Piotr Kubicki i Bogusław Kowalski przypomnieli o zaangażowaniu PZA w umowę z Powszechnym Zakładem Ubezpieczeń, z której wkrótce PZA ma uzyskiwać korzyści finansowe.

Przewodniczący zaproponował następnie dyskusję nad sprawozdaniem finansowym. Wobec braku pytań do Zarządu z sali, powrócono do pkt. 5 porządku obrad tj. sprawozdania Komisji Mandatowo-Skrutacyjnej dotyczącego prawomocności zwołania Zgromadzenia. Mateusz Kluźniak (Komisja M-S, Uniwersytecki Klub Alpinistyczny) potwierdził, że Zgromadzenie zostało zwołane prawomocnie oraz jest władne do podejmowania wiążących decyzji tj. spełniony jest warunek kworum.

Dalej, Tomasz Fiedorowicz zarządził głosowanie nad uchwałą zatwierdzającą sprawozdanie finansowe Polskiego Związku Alpinizmu. Treść uchwały załączono do protokołu. W głosowaniu Komisja Mandatowo-Skrutacyjna odnotowała głosów „za”: 53, „przeciw”: 0, od głosu wstrzymał się 1 delegat.

Na prośbę Przewodniczącego, Marek Wierzbowski przypomniał delegatom o *Założeniach strategii rozwoju dyscypliny alpinizm na lata 2016 - 2020*, dokumencie który został przesłany pocztą elektroniczną do wiadomości delegatów przed Zgromadzeniem.

Jerzy Wala (PTPNoZ) poprosił o uzupełnienie *Założeń...* o plany eksploracyjne w sekcji dotyczącej wspinaczki wysokogórskiej. Piotr Xięski w odpowiedzi przypomniał, że Ministerstwo Sportu i Turystyki, mecenas PZA, zainteresowane przede wszystkim jest rywalizacją sportową. Wojciech Łukasik (Polski Klub Górski) zwrócił uwagę na konieczność korekty językowej tekstu dokumentu. zaproponował dokonanie poprawek i przesunięcie głosowania na koniec Zgromadzenia. Tomasz Fiedorowicz zasugerował, żeby przyjąć dokument co do warstwy merytorycznej, a korektę przeprowadzić już po jego zatwierdzeniu. Olgierd Cybulski zaproponował powołanie pełnomocnika Zgromadzenia, który skontroluje, czy wprowadzone poprawki mają charakter wyłącznie językowy. Piotr Xięski wysunął alternatywną propozycję, aby dokument zatwierdzić, zaś korektę językową prowadzić w trybie śledzenia zmian, a skorygowany dokument wysłać ponownie do wiadomości Delegatom.

Przychylając się do propozycji Wiceprezesa, Tomasz Fiedorowicz zarządził głosowanie nad przyjęciem treści merytorycznej dokumentu *Założenia strategii rozwoju dyscypliny alpinizm na lata 2016 - 2020*. Dokument został przyjęty; odnotowano 2 głosy „przeciw”, większość delegatów głosowała „za”.

Artur Paszczak (KW Warszawa) podzielił się z Delegatami swoimi wątpliwościami dotyczącymi zarządzania Związkiem. W jego ocenie Prezes Janusz Onyszkiewicz nie angażuje się w rzeczywiste kierowanie działalnością PZA. Nie można go jednak za to winić, ponieważ uczciwie poinformował o tym przed wyborami. Brakuje jednak w Związku silnego przywództwa, które określiłoby koncepcję funkcjonowania Związku w dłuższej perspektywie. Stan taki trwa od lat, bo skład Zarządu właściwie się nie zmienia. W ocenie Artura Paszczaka Zarząd zbyt mało troszczy się o przygotowanie alternatywnego planu finansowania Związku w razie utraty wsparcia Ministerstwa Sportu i Turystyki. Artur Paszczak wypowiedział się również krytycznie o polityce informacyjnej Zarządu. Jego zdaniem, Zarząd chaotycznie i w niedostatecznie przejrzysty sposób informuje o

swoich działaniach – to powstrzymuje się od zajmowania stanowiska zastrzegając się możliwością naruszenia czyichś dóbr osobistych, to z kolei w swoich oświadczeniach wysuwa oskarżenia o malwersacje, choć nie jest uprawniony do ferowania wyroków. Jako kuriozalne ocenił dotowanie „Taternika” kwotą 60 tys. zł, a zatem 50% budżetu Komisji Wspinaczki Wysokogórskiej. Negatywnie ocenił również publiczne wypowiedzi Wiceprezesa Związku Miłosza Jodłowskiego dotyczące udostępnienia Tatrach Zachodnich dla wspinania jako nie służące interesom Związku. Skrytykował parcie obecnej Komisji Tatrzańskiej, w szczególności Miłosza Jodłowskiego w kierunku zastąpienia książek wyjść taternickich systemem elektronicznej rejestracji wspinaczy. Zwłaszcza w obszarze negocjacji z Tatrzańskim Parkiem Narodowym oraz firmą Krameko przygotowującą Projekt Planu Ochrony Parku, polityka informacyjna Zarządu kuleje. Dodatkowo, rozmowy te są prowadzone nieudolnie - z firmą Krameko zamiast bezpośrednio z TPN - i z potencjalną szkodą dla środowiska. Z informacji, jakimi dysponuje Artur Paszczak wynika, że Komisja Tatrzańska PZA obiecała TPN wprowadzenie takiego systemu, na co nie ma zgody KW Warszawa. Zdaniem Artura Paszczaka elektroniczne książki wyjść przyczynią się do jeszcze większych obostrzeń dotyczących wspinania w Tatrach oraz do wprowadzenia dodatkowych opłat dla wspinaczy.

Pod koniec swojej wypowiedzi, Artur Paszczak wyraził zdumienie instrukcją, jaką rzekomo Sekretarz Generalny Związku, Marek Wierzbowski, miał wydać w sprawie ponaglenia wysyłanego do Delegatów w obliczu małej ilości otrzymanych potwierdzeń przybycia i możliwości wystąpienia braku quorum. Jak stwierdził Artur Paszczak, Marek Wierzbowski miał wydać polecenie, aby Delegatom KW Warszawa przypomnienie o Walnym Zjeździe wysłać w ostateczności.

Bogusław Kowalski stwierdził, że napięcia w stosunkach pomiędzy Uniwersyteckim Klubem Alpinistycznym [do którego należy Marek Wierzbowski] oraz Klubem Wysokogórskim Warszawa [do którego należy Artur Paszczak] są już tak ugruntowane w środowisku, że stały się przyczynkiem do dowcipów. „Rzekome zalecenie” Marka Wierzbowskiego on osobiście zrozumiał jako niefortunny żart.

Marek Wierzbowski wyraził ubolewanie z powodu swojego nieprzemyślanego dowcipu. Zwrócił przy tym uwagę na wcześniejszą komunikację z KW Warszawa w podnoszonej przez nich sprawie dostępu do wspinania w Tatrach Zachodnich jako przykład dobrej woli ze strony Zarządu skierowanej w stronę delegatów KW Warszawa. Termin walnego został ustalony tak aby pokrywał się z rozpoczęciem sezonu KW Warszawa organizowanym także w Podlesicach. Jolanta Głowacka (Sekretariat Zarządu PZA) powiedziała, że jako względnie nowy pracownik biura Zarządu mogła z początku nie zrozumieć w pełni intencji Sekretarza Generalnego, ale w krótkim czasie sprawa się wyjaśniła. Ditta Kicińska (Zarząd PZA) dla porządku przypomniła, że wszyscy delegaci ostatecznie otrzymali ponaglenie.

Piotr Xięski (Wiceprezes Zarządu) potwierdził, że pracuje na rzecz Związku od 12 lat, poświęcając w czynnie społecznym ok. 1000 godzin rocznie. Wyraził sprzeciw wobec tezy, że Związek dryfuje bez szerszego planu. Sprostował, że budżet Komisji Wspinaczki Wysokogórskiej wynosi na rok bieżący ok. 370 tys. zł, a nie 120 tys. zł jak zostało zasugerowane przez Artura Paszczaka. Co do polityki informacyjnej, przypomniał, że decyzje Zarządu są na bieżąco publikowane na stronach WWW. W zakresie negocjacji z Tatrzańskim Parkiem Narodowym przypomniał, że w minionym okresie sprawozdawczym zabezpieczono w TPN funkcjonowanie baz noclegowych PZA. Wyraził pogląd, że Miłosz Jodłowski jest najbardziej odpowiednią osobą do prowadzenia negocjacji z rezerwatami przyrody ze strony Związku z racji swoich kompetencji naukowych w obszarze

wpływu wspinaczki na przyrodę, które czynią go osobą poważaną nawet przez przeciwników PZA w negocjacjach.

Marek Wierzbowski (Sekretarz Generalny) przytoczył kilka faktów związanych z finansami Związku: poinformował Delegatów, że w roku bieżącym PZA otrzymało z Ministerstwa Sportu i Turystyki najwyższą w historii dotację celową (ok. 1,3 mln zł), z czego jedynie niewielka w jego ocenie część (ok. 14%) wydawana jest na administrację. Związkowi udało się utrzymać dofinansowanie Ministerstwa, mimo iż nastąpiła istotna zmiana zasad przyznawania środków, uderzająca mocno choćby w dyscypliny medalowe. Dzięki rozmowom podjętym przez Związek, kryteria konkursu ogłoszonego przez Ministerstwo Sportu i Turystyki pozwoliły kontynuować finansowanie wspinaczki wysokogórskiej mimo iż nie jest dyscypliną medalową. Odpowiadając na głosy z sali Sekretarz Generalny potwierdził, że Komisja Wspinaczki Wysokogórskiej otrzymała zgodnie z budżetem na rok 2015 kwotę ok. 370 tys. zł. Kwota ta nie obejmuje budżetu Komisji Szkolenia oraz części odrębnej dotacji na Grupę Młodzieżową PZA. Poinformował iż większe problemy w 2015 wynikły z zmiany koszyka kosztów akceptowanego przez Ministerstwo Sportu i Turystyki dotyczącego finansowania krajowych zawodów sportowych.

Piotr Xięski (Wiceprezes Związku) poinformował Delegatów o otrzymywanych z Ministerstwa Sportu i Turystyki sygnałach, iż część imprez powinna być w istocie finansowana przez poszczególne kluby, a nie na szczeblu centralnym przez Związek. Zarząd ma świadomość, że bez dofinansowania z centralnego budżetu Związku wiele z planowanych imprez po prostu nie będzie się odbywało. Na razie Zarząd przewiduje dalsze dotowanie imprez z pogranicza działalności klubowej i środowiskowej. Pod koniec swojej wypowiedzi, Piotr Xięski stanowczo zaprzeczył jakoby Prezes Janusz Onyszkiewicz nie angażował się w zarządzanie Związkiem.

Piotr Głowacki (KW Katowice) zaapelował, żeby dyskutować przede wszystkim w temacie sprawozdania i działalności Zarządu, a nie w temacie strategii i długofalowych działań Związku na przyszłość - szczególnie wobec dyskusji przewidzianych w dalszej części porządku obrad. Wyraził niezadowolenie pod adresem kolegów z Klubu Wysokogórskiego Warszawa z powodu przesłania dużej ilości materiałów wyrażających wątpliwości co do pracy Zarządu, a w szczególności Wiceprezesa Miłosza Jodłowskiego pocztą elektroniczną na dzień przed Walnym Zgromadzeniem. Piotr Głowacki, jako osoba zaznajomiona z niektórymi kwestiami przedstawionymi w dokumentach przesłanych delegatom przez kolegów z KW Warszawa uważa, że nic nie stało na przeszkodzie aby materiały te wysłać delegatom z większym wyprzedzeniem. Zauważył ponadto, że ze sprawozdania Komisji Rewizyjnej nie wynika, aby koledzy z KW Warszawa kiedykolwiek dzielili się z Komisją Rewizyjną swoimi wątpliwościami. Zasugerował, aby na bieżąco wносить uwagi do pracy Zarządu bądź jego członków do Komisji Rewizyjnej lub Sądu Koleżeńskiego. Na koniec wyraził obawę, że przyjęty przez kolegów z KW Warszawa tryb zgłaszania wątpliwości zniechęca do pracy społecznej na rzecz Związku.

Włodzimierz Porębski (Dyrektor projektu „Nasze Skały”, pracownik PZA) jako przedstawiciel PZA w Komitecie Sterującym projektu Life+ wyraził gotowość do udzielenia wyjaśnień w sprawie „oskarżeń o malwersacje”, o których napomknął w swojej wypowiedzi Artur Paszczak.

Janusz Majer (KW Katowice) zrelacjonował krótko proces rozmów w Ministerstwie Sportu i Turystyki, o którym wspominał Marek Wierzbowski, a w którym on brał udział. Podczas spotkań w MSiT na początku okresu sprawozdawczego pojawiały się wątpliwości co do zasadności finansowania niemedalowych dyscyplin alpinizmu. Delegacja PZA wzięła także udział w spotkaniu z

Komisją Sejmową Sportu. Na spotkaniu w Sejmie delegacja Związku zreferowała posłom bieżące projekty wyczynowe Związku, przypomniawszy polskie sukcesy z lat '80 i wskazała na elementy współzawodnictwa nie będące zawodami, takie jak np. nagrody środowiskowe. Spotkanie wypadło dla Związku dobrze tj. Komisja przychyliła się do zasadności finansowania alpinizmu z budżetu państwa, co wpłynęło pozytywnie na relacje PZA z Ministerstwem Sportu i Turystyki.

Janusz Onyszkiewicz (Prezes Związku) przypomniał o obowiązującym porządku obrad, w myśl którego powinna mieć miejsce dyskusja nad sprawozdaniem władz, a nie strategią finansowania Związku.

Ditta Kicińska (Zarząd) odniosła się do fragmentu wypowiedzi Artura Paszczaka dotyczącego negocjacji z Tatrzańskim Parkiem Narodowym. Komisja Tatrzańska Związku prowadzi rozmowy o dostępie do Tatr z firmą Krameko, ponieważ taki tryb postępowania wskazała w 2013 r. ówczesna dyrekcja TPN, która zleciła firmie Krameko przygotowanie Projektu Planu Ochrony Parku. Komisja rozmawiała przy tym zarówno z firmą Krameko, jak i bezpośrednio z Parkiem. Proces negocjacyjny istotnie przebiega chaotycznie, ale ma to Związek z zawirowaniami wokół procesu przygotowania planu ochrony. Zawirowania te wynikają m.in. ze zmiany na stanowisku dyrektora TPN oraz z nieporozumień pomiędzy zleceniodawcą (TPN), a wykonawcą (Krameko). Kolejna sprawa to taka, że TPN nie chce udostępnić Tatr Zachodnich dopóki nie będzie wykonana ocena wpływu działalności wspinaczkowej na przyrodę. Tatrzański Park Narodowy nie prowadzi badań w tym zakresie, gdyż nie ma w tym interesu. Dlatego właśnie Miłosz Jodłowski (Wiceprezes Związku) który badania takie prowadzi, jest cenny w zespole negocjacyjnym PZA, gdyż może dostarczać Związkowi merytorycznych argumentów.

Miłosz Jodłowski (Wiceprezes Związku) poinformował, że zgodnie z porządkiem obrad, Delegaci zostaną zaznajomieni z negocjacjami między TPN a PZA na osobnym panelu dyskusyjnym, który był planowany niezależnie od e-maila przesłanego Delegatom przez kolegów z KW Warszawa na dzień przed Zgromadzeniem. Podkreślił, że w trosce o pozytywny wynik negocjacji, nie wszystkie ich aspekty mogą zostać podane do publicznej wiadomości na stronie WWW Związku, stąd decyzja aby przedstawić je Delegatom na dzisiejszym Zgromadzeniu. Wyraził pogląd, że większość wątpliwości zgłoszonych przez kolegów z KW Warszawa w rozesłanych materiałach wymaga udzielenia przez Zarząd wyjaśnień i zapewnił, że tych wyjaśnień Zarząd Delegatom [na panelu dyskusyjnym] udzieli. Stanowczo zaprzeczył stawianym przez kolegów z KW Warszawa tezom, jakoby on osobiście był przeciwko otwieraniu nowych obszarów dla wspinania oraz odnosił korzyści finansowe z formułowania w swoich pracach naukowych wniosków potencjalnie mogących zaszkodzić pozycji negocjacyjnej Związku. Stwierdził też, że nieprawdą jest jakoby na posiedzeniach Zarządu i w jakikolwiek inny sposób blokował próby wyjaśnienia kwestii rozmów z TPN. Ponadto, poinformował o swoich próbach wyjaśnienia pojawiających się w Związku z jego osobą nieprawdziwych informacji bezpośrednio z Zarządem Fundacji im. Jerzego Kukuczki. Zdaniem Miłosza Jodłowskiego, jego planowane spotkanie z Zarządem Fundacji zostało zablokowane osobiście przez Artura Paszczaka. Artur Paszczak zaprzeczył jakoby to spotkanie blokował, co na jego prośbę potwierdził Piotr Głowacki, członek Rady Fundacji.

Wojciech Bryszewski (UKA Warszawa) poprosił o rozstrzygnięcie kwestii zablokowania, bądź nie zablokowania spotkania Miłosza Jodłowskiego z Zarządem Fundacji Kukuczki przez Artura Paszczaka. Miłosz Jodłowski poprosił Janusza Majera (Przewodniczącego Rady Fundacji) o publiczne potwierdzenie informacji o takim zajściu, którą, jego zdaniem, od niego uzyskał. Janusz Majer nie udzielił konkretnej odpowiedzi, odsyłając dyskutantów do Jerzego Natkańskiego,

(Dyrektora Fundacji), który jednak nie był obecny na Zgromadzeniu.

Ryszard Kowalewski (AKE Sopot) zwrócił uwagę na brak, jego zdaniem, konstruktywnych treści w wystąpieniu Artura Paszczaka i niepotrzebne wprowadzenie niepokoju, kiedy w istocie środowisku potrzebne są konstruktywne wnioski i konkretne pomysły. Podziękował za pracę Zarządowi i zasugerował zgłaszanie uwag przede wszystkim w koleżeńskim tonie.

Zbigniew Warakowski (UKA Warszawa) wyraził pogląd, że animozje pomiędzy KW Warszawa i UKA zostały wyolbrzymione przez dyskutantów. Jak powiedział, nie był w stanie zapoznać się z materiałami przesłanymi przez kolegów z KW Warszawa, ponieważ otrzymał je zbyt późno. Jego zdaniem, choć należy pracować nad innymi możliwościami finansowania, Związek powinien kontynuować sprawdzającą się politykę współpracy z Ministerstwem Sportu i Turystyki.

Piotr Xięski (Wiceprezes Związku) wskazał na swego rodzaju „osamotnienie” składu Zarządu tj. znikome i słabnące wsparcie ze strony Klubów. Liderzy środowiska coraz rzadziej podejmują tematy, z którymi Zarząd zwraca się do Klubów. Przykładem może być choćby dystrybucja Taternika, który sprzedaje się w Klubach w ilości ok. 50 egz. z całego nakładu 2500 sztuk. Zarząd obserwuje również problemy z funkcjonowaniem poszczególnych komisji: brakuje w komisjach rąk do pracy i występują wewnętrzne konflikty. Na skutek tego członkowie Zarządu muszą poświęcać czas na sprawy, które mogłyby zostać rozwiązane wewnętrznie w ramach przedstawicieli danej dyscypliny.

Bogusław Kowalski (KW Toruń) i Olgierd Cybulski (KW Warszawa) dyskutowali następnie o druku kalendarzy PZA we współpracy z Klubami. Olgierd Cybulski zwrócił uwagę, że działalność wydawnicza PZA powinna być prowadzona w przemyślany sposób. Poszczególne Kluby wydają swoje publikacje, m.in. kalendarze czy periodyki, dla których publikacje „Związkowe”, takie jak np. „Taternik” mogą wręcz być konkurencją.

Marek Wierzbowski przypomniał, że to Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązało Zarząd do utrzymywania „Taternika”, skąd zresztą wzięła się propozycja panelu dyskusyjnego o tym czasopiśmie na WZD.

Artur Paszczak (KW Warszawa) odniósł się do wypowiedzi Ryszarda Kowalewskiego, zauważając, że najpierw trzeba stwierdzić, co nie działa, aby dopiero konstruktywnie zasugerować ewentualne działania naprawcze. Przypomniał, że poza brakiem zaangażowania Prezesa źle funkcjonuje w Związku m.in. przekazywanie informacji o działalności Zarządu do Klubów. W jego ocenie, Kluby nie są aktywne na szczeblu środowiskowym, gdyż po prostu są odcięte od informacji.

Bogusław Kowalski (Zarząd) wyraził niezadowolenie z faktu przesłania przez kolegów z KW Warszawa obszernych uwag do działalności Zarządu na dzień przed Walnym Zgromadzeniem. Przypomniał, że w podobnym trybie koledzy z KW Warszawa próbowali przed kilkoma Zgromadzeniami wprowadzić zmiany do Statutu Związku.

Uznając, że dyskutanci powtarzają wcześniej już przedstawione argumenty, Tomasz Fiedorowicz zarządził zamknięcie dyskusji nad sprawozdaniem władz i przeniesienie głosowania nad przyjęciem sprawozdania Zarządu do bloku po przerwie obiadowej. Następnie, około godziny 14:00 Przewodniczący zarządził godzinną przerwę.

Po wznowieniu obrad o godz. 15:22, Przewodniczący zarządził głosowanie nad przyjęciem sprawozdania z działalności Zarządu za okres od ostatniego zgromadzenia. Sprawozdanie zostało przyjęte; Komisja Mandatowo-Skrutacyjna odnotowała głosów: za - 43, przeciw - 0, wstrzymało się - 5.

Następnie przeprowadzono głosowanie nad uchwałą zatwierdzającą wybór biegłego rewidenta wydającego opinię o sprawozdaniu finansowym PZA (treść w załączeniu). Uchwała została podjęta; Komisja Mandatowo-Skrutacyjna odnotowała głosów: za - 53, przeciw - 0, wstrzymało się - 2.

Piotr Głowacki (KW Katowice) poprosił o przedstawienie sprawozdania z realizacji wniosków przegłosowanych na poprzednim Zgromadzeniu. Andrzej Piekarczyk (Komisja Rewizyjna) przypomniał, że krótka wzmianka o realizacji wniosków znalazła się w sprawozdaniu Komisji Rewizyjnej oraz że uchwalone przed rokiem wnioski miały charakter dezyderatów [których realizację w zasadzie trudno jest rozliczyć].

Ditta Kicińska poinformowała Delegatów, że Zarząd poprosił Włodzimierza Porębskiego o podsumowanie kontrowersji wokół projektu Life+ w ramach wolnej dyskusji przewidzianej na końcu porządku obrad.

W ramach kolejnego punktu porządku obrad, Ditta Kicińska i Michał Waś (Zarząd PZA) przedstawili multimedialne wprowadzenie do dyskusji dot. „Taternika”. Wspólnie z Piotrem Xięskim (Wiceprezesem Związku) zwrócili uwagę na słabe wyniki dystrybucji publikacji wewnętrznymi kanałami PZA (Kluby, COS „Betlejemka”). Sprzedaż odbywa się przede wszystkim poprzez księgarnie „Empik”, co z powodu wysokich prowizji jest dla Związku mało opłacalne w stosunku do wewnętrznych kanałów dystrybucji. Michał Waś przedstawił wyniki finansowe poszczególnych numerów, podkreślając, że wydanie każdego z nich odbyło się ze stratą dla Związku. Zdaniem Michała Wasia w założeniach dotyczących wydawania związkowego kwartalnika należy coś zmienić, gdyż Zarząd poświęca nieproporcjonalną ilość czasu na pismo, a znaczne środki przeznaczone na dotowanie „Taternika” można by spożytkować na inne cele. Przedstawił luźne propozycje możliwych rozwiązań: likwidację tytułu, utworzenie specjalnego organu Związku nadzorującego wydawanie pisma (tak, aby odciążyć od tego zadania Zarząd) lub też przeniesienie pisma do Internetu.

Rozpoczynając dyskusję, Piotr Xięski przypomniał, że kryzys na rynku wydawniczym nie dotyczy tylko „Taternika”, ani nawet wydawnictw górskich, ale ogólnie tradycyjnych publikacji. Andrzej Wilczkowski poprosił o przytoczenie danych o ilości czytelników Taternika vs ilości osób wspinających się w Polsce. Michał Waś przypomniał, że dane o nakładzie poszczególnych egzemplarzy zostały zaprezentowane na ekranie i poinformował, że w PZA zrzeszonych jest ok. 7 tysięcy osób, zaś ogólną wielkość środowiska wspinaczkowego w Polsce szacuje się na 50 tysięcy osób.

Olgięd Cybulski (KW Warszawa) wyraził opinię, że nie ma sensu obciążać problemami „Taternika” nowych ludzi w proponowanej „radzie doradczej”, bo nie ma powodu, dla których mieli by oni znaleźć lepsze niż Zarząd rozwiązania tych problemów. Jego zdaniem należy raczej skupić się na przeniesieniu zasobów pisma do Internetu i wykorzystaniu aktywności osób, które redagowały to pismo, do poprawienia jakości i aktualności informacji na stronach internetowych

PZA.

Ludwik Wilczyński zwrócił uwagę na brak uwzględnienia okresu przejściowego w propozycjach Zarządu. Jego zdaniem, mimo ich znacznej wysokości, należy ponosić koszty wydawania „Taternika” w obecnej formule np. jeszcze przez rok, zyskując czas na analizę możliwych rozwiązań.

Zbigniew Warakomski (UKA Warszawa) zaproponował rozważenie możliwości wydzierzawienia tytułu zewnętrznemu podmiotowi, dzięki czemu ze Związku zdjęty zostanie ciężar organizacyjny i finansowy. Dodatkowo pismo zyska, bo jego wydawaniem będą zajmowali się profesjonaliści. Zdaniem Zbigniewa Warakomskiego, decyzja o przeniesieniu czasopisma do Internetu często bywa preludium do jego zamknięcia.

Marek Kaliciński (UKA Warszawa) zasugerował, aby eksperymentalnie udostępnić darmowo jeden z numerów w Internecie jako plik PDF, w celu pozyskania danych o maksymalnej wielkości rynku [z ilości pobrań]. Jego zdaniem być może warto rozważyć również dystrybucję pisma bez opłat do członków PZA, tak, aby zwiększyć zasięg, który wszak jest podstawowym argumentem dla reklamodawców.

Bogumił Słama zgodził się z opinią Ludwika Wilczyńskiego, że potrzebny jest okres przejściowy. Odniósł się negatywnie do pomysłu przekazania nadzorowania wydawania „Taternika” do kolejnego ciała pracującego na zasadach społecznych. W jego ocenie przy wydawaniu pisma powinni zostać zatrudnieni profesjonaliści - i to na zasadach komercyjnych, co pozwoli na rozliczanie ich z jakości ich pracy. Skonstatował, że grupa odbiorców pisma w istocie kurczy się, bo coraz mniej osób związanych z górami interesuje się historią czy innym piśmiennictwem górskim.

Józef Soszyński (KW Trójmiasto) podkreślił, że Taternik stoi na wysokim poziomie redakcyjnym, w związku z czym należy skupić się na poprawieniu jego dystrybucji. Stwierdził, że Zarządy Klubów powinny bardziej zaangażować się w promocję i dystrybucję pisma, m.in. zachęcając klubową młodzież do czytania „Taternika” lub wręcz nabywając regularnie pewien nakład z budżetu klubu.

Aleksandra Adamczyk (Tarnogórski KTJ) zasugerowała, że „Taternik” powinien powielać dobre rozwiązania z tytułów komercyjnych (np. „npm”): załączanie treści praktycznych (np. skałoplanów) oraz publikowanie w Internecie „zajawek” artykułów zachęcających do zakupu drukowanego numeru. Zaproponowała również upłynnienie zalegających numerów archiwalnych poprzez dołączanie pojedynczych sztuk gratis do paczek wysyłanych do klubów.

Patrycjusz Dudek (KW Częstochowa) ocenił, że z przedstawionych na ekranie danych wynika, że w istocie sytuacja pisma poprawia się, bo sprzedaje się coraz więcej numerów. Jego zdaniem może po prostu należy wobec „Taternika” kontynuować dotychczasową politykę.

Grzegorz Mróz (KW Warszawa) odniósł się krytycznie do treści publikowanych w „Taterniku”, uznając je głównie za materiały kolekcjonerskie i archiwalne lub zwyczajnie przeterminowane. Stwierdził, że aktualne wiadomości zamieszczane są przede wszystkim w klubowych publikacjach, wobec czego być może „Taternik” powinien zmienić się w podsumowujący rocznik. Olgierd Cybulski (KW Warszawa) dodał, że „Taternik” w takiej formie mógłby po prostu zamieszczać przedruki z klubowych periodyków.

Leszek Cichy (KW Warszawa) zaakcentował konieczność zainteresowania pismem większego grona czytelników. Zasugerował uzupełnianie go o dodatki i monografie, czerpiące przykładowo z nienależących archiwów prywatnych. Wskazał na konieczność znalezienia dobrych autorów dla pisma, którzy podejmą się redakcji tych dodatkowych materiałów za wynagrodzeniem.

Grzegorz Bielejec (KW Katowice, przedsiębiorstwo „Infomax”) wyraził zaniepokojenie wypowiedziami Delegatów o konkurencyjności „Taternika” do wydawnictw klubowych. W jego ocenie publikacje te nie muszą stanowić dla siebie konkurencji. Podkreślił, że wypowiada się jednocześnie jako Delegat, ale zarazem właściciel wydawnictwa i drukarni. Przeniesienie pisma do Internetu uważa za w istocie równoznaczne zamknięciu pisma. Wyraził gotowość swojej firmy „Infomax” do inwestycji w pismo w formacie drukowanym, uzupełnionym o portal Internetowy. Podkreślił, że stawia przy tym warunek, aby w okresie przejściowym, którego długość w tej chwili trudno przewidzieć, PZA wprowadziło obowiązek zakupu i dystrybucji pisma przez Kluby. Poinformował, że Zarząd PZA został zaznajomiony ze szczegółami jego propozycji w listopadzie ubiegłego roku i podtrzymał przedstawione wówczas Zarządowi warunki współpracy.

Jerzy Wala (PTPNoZ) przypomniał początki „Taternika” i podkreślił, że w swoich historycznych założeniach „Taternik” przede wszystkim miał dokumentować działalność całego Związku, a nie silić się na konkurencję z komercyjnymi czasopismami o tematyce górskiej.

Jagoda Adamczyk (KW Poznań) opowiedziała się za kontynuowaniem wydawania „Taternika”, ale krytycznie odniosła się do obciążania klubów zadaniami, do których niekoniecznie uda znaleźć się klubom zasoby [takimi, jak dystrybucja pisma].

Piotr Głowacki (KW Katowice) ocenił, że tytuły wydawane na papierze nadal znajdują czytelników. Warunkiem sukcesu tego typu publikacji jest jednak profesjonalne jej wydawanie, co oznacza prawdopodobnie, że osoby przy niej pracujące powinny robić to za wynagrodzeniem. Podkreślił konieczność dobrego rozeznania rynku, w szczególności zasugerował przeprowadzenie ankiety, dzięki której można by oszacować jaka część nakładu „Taternika” jest kupowana przez czytelników regularnych, a jaka przez incydentalnych. Zasugerował również rezygnację z dystrybucji pisma w księgarniach „Empik”.

Mateusz Kluźniak (UKA Warszawa) i Grzegorz Bielejec (przedsiębiorstwo „Infomax”, KW Katowice) dyskutowali o kosztach, jakie każda osoba zrzeszona w PZA musiałaby ponieść, aby opłacało się wydawanie „Taternika” w schemacie proponowanym przez Grzegorza Bielejca. Zdaniem Grzegorza Bielejca jest to kwota w zakresie 6,50 - 16 zł rocznie, w zależności od tego, czy z ponoszoną dodatkowo opłatą na rzecz PZA wiązałyby się prenumerata pisma dla każdego ze zrzeszonych. Zdaniem Mateusza Kluźniaka pisma klubowe nie konkurują z „Taternikiem” oraz nie są w stanie go zastąpić. Mateusz Kluźniak podkreślił symboliczne znaczenie tytułu, będącego wyrazem solidarności środowiska

Adam Pieprzycki (KW Kraków / Komisja Szkolenia) zaznaczył, że nie czyta kwartalnika, choć czasami go „przeogląda”. Powodem jego małego zainteresowania jest brak ciekawych treści. Poparł przejście na roczny cykl wydawania pisma, podkreślając przy tym konieczność poprawienia jego jakości.

Artur Paszczak (KW Warszawa) zwrócił uwagę na powtarzanie się tematu problemów z

„Taternikiem” na kolejnych Zgromadzeniach. Jego zdaniem sam fakt, że od tak dawna nie udaje się ich rozwiązać świadczy o tym, że należy zmienić stosowane metody. Uznał, że propozycję oddania tytułu w dzierżawę należy poważnie rozważyć. Zaznaczył jednak przy tym, że KW Warszawa nie jest skłonne zwiększyć rocznej składki odprowadzanej do PZA aby dotować „Taternika”. Zasugerował również przejście na wydawanie pisma w cyklu rocznym oraz poszukiwanie innych metod ograniczenia kosztów.

Bartłomiej Klimas (KW Kraków) podał przykład swojego klubu, który prenumeruje zarówno „Taternika” (10 sztuk) i „Góry” (60 sztuk). Wydania tego drugiego pisma cieszą się wśród członków Klubu dużo większym zainteresowaniem. Świadczy to jego zdaniem o problemach z treściami w związkowej publikacji, które najwyraźniej nie są dostatecznie ciekawe dla odbiorców. Być może wydawanie „Taternika” należy porównać do projektu kalendarza PZA tj. inicjowanego centralnie projektu, który w rzeczywistości w jego ocenie Klubom wcale nie był potrzebny. Być może „Taternikowi” pomogłoby też ustalenie niższej ceny pisma dla członków Klubów zrzeszonych w PZA.

Piotr Xięski odniósł się do propozycji upłynniania numerów archiwalnych, która pojawiła się w dyskusji. Przypomniał, że „Taternik” jest drukowany w większej ilości niż wynika to z wielkości sprzedaży, gdyż wymogiem sieci dystrybucyjnych jest dostarczanie istotnie większej ilości egzemplarzy, niż są one w stanie sprzedać. niesprzedane egzemplarze często wracają przy tym do Związku w stanie uniemożliwiającym ich dalszą sprzedaż w innych kanałach dystrybucji.

Ditta Kicińska (Zarząd) przypomniała, że członkowie klubów zrzeszonych w PZA nabywają tytuł „Taternik” ze zniżką, gdyż kluby otrzymują preferencyjne warunki na jego prenumeratę.

Mateusz Golicz (RKG „Nocek”) poparł pomysł zamiany pisma w rocznik, będący podsumowaniem treści zamieszczonych w prowadzonym przez dotychczasową redakcję portalu internetowym.

Wojciech Łukasik (Polski Klub Górski) zasugerował, że być może aby rozwiązać problemy finansowe pisma wystarczy sprzedawać je drożej.

Wojciech Szewski (KW Warszawa) i Ryszard Kowalewski zauważyli, że wobec mnogości pomysłów podanych przez Delegatów na dzisiejszym Zgromadzeniu prawdopodobnie trzeba powołać ciało, które je rozważy, wyselekcjonuje i wdroży w życie.

Piotr Xięski (przypomniał, że papier jako nośnik czasopism jest zagrożony wyparciem przez nowe technologie. Uznał, że na dzisiaj Zgromadzenie nie jest gotowe do radykalnych decyzji, co zresztą nie było celem zaproponowania dyskusji o „Taterniku” na Zgromadzeniu przez Zarząd. Zarządowi zależy na zaktywizowaniu Delegatów i Klubów w dziedzinie „Taternika” i pomocy w analizie, w czym tkwi problem, skoro większość Delegatów chwali pismo, a jednak brakuje na jego wydawanie 40 tysięcy złotych w skali roku. Może oznacza to konieczność obciążenia Klubów dodatkowymi opłatami na rzecz „Taternika”. W każdym razie, potrzebny jest zespół, który rozważy wszystkie dyskutowane dziś opcje i przedstawi swoje propozycje dalszych losów pisma na następnym Zgromadzeniu.

Jolanta Głowacka (KW Katowice, Sekretariat Zarządu PZA) i Ditta Kicińska (Zarząd) poprosiły Delegatów o zgłaszanie Zarządowi kandydatur do takiego zespołu po Zgromadzeniu oraz o poszukanie w klubach osób chętnych do pracy w nim.

Na tym Przewodniczący Zgromadzenia zamknął dyskusję.

W ramach kolejnego punktu porządku obrad, Miłosz Jodłowski (Zarząd, ~~Komisja Tatrzańska~~) wprowadził Delegatów do dyskusji o negocjacjach z Tatrzańskim Parkiem Narodowym dotyczących utrzymania dotychczasowych i udostępnienia kolejnych obszarów do działalności taternickiej w Parku. Przypomniął ramy prawne, w jakich poruszają się strony negocjacji przywołując fragmenty obowiązującej ustawy o ochronie przyrody, w tym o zakresie dokumentów regulujących działania parków (zarządzenia dyrekcji, zadania ochronne, plany ochrony), a także o ustawowym wymogu określenia limitów osób mogących jednocześnie przebywać w miejscach udostępnianych. Poinformował o trwającym właściwie od 2012 procesie tworzenia nowego planu ochrony Parku, do którego posiadania zmusza Park prawo. Powstałe do tej pory projekty, ze względu na zmiany w przepisach, zostały porzucone. Proces tworzenia planu przez Park przebiega z zawirowaniami, niezależnymi od PZA.

Wykonanie tego dokumentu zostało przez Park zlecone firmie Krameko, która w istocie jest liderem rynku w zakresie przygotowywania tego typu opracowań. W sprawie negocjacji dotyczących treści planu, pracownicy Parku odesłali przedstawicieli PZA do firmy Krameko. W szczególności, miało miejsce wspólne spotkanie zapoznawcze z przedstawicielami Krameko, przedstawicielami PZA oraz dyr. Krzanem ze strony Parku.

W 2013 r. miała miejsce seria spotkań w sprawie planu ochrony. Pierwsza propozycja przedstawiona przez Krameko do konsultacji PZA była dosyć oderwana od realiów działalności taternickiej w Polsce. Przykładowo, jako jedno z podstawowych zagrożeń dla tatrzańskiej przyrody związanych ze wspinaczką wskazano kucie w skałach chwytów, co w istocie w Tatrach ma miejsce bardzo rzadko. Po interwencji przedstawicieli PZA, do planu zostały wpisane korzystne dla Związku zapisy, m.in. zagwarantowana została baza noclegowa Związku, szersze udostępnienie jaskiń oraz udostępnienie nowych obszarów do wspinaczki w Tatrach Zachodnich (w tym m.in. północna ściana Giewontu), w tym takich, na które nie zgadzali się wcześniej pracownicy Parku (np. Raptawicka Turnia). Faktem jest, że w toku prac nad planem pojawiły się w nim również zapisy niekorzystne dla wspinaczy, o które w ogóle przedstawiciele Związku nie prosili, takie jak możliwość wprowadzenia opłaty za wpis do systemu ewidencji wyjść taternickich.

Na dalsze prace nad planem miały wpływ zawirowania związane z upływem kadencji dyrektora TPN, Pawła Skawińskiego oraz rozpisaniem konkursu na stanowisko dyrektora, w którym wzięło udział kilku pracowników TPN. Nie bez znaczenia były również wewnętrzne spory kompetencyjne w TPN. Podczas odbioru planu przez TPN w jednym z działów Parku bez szerszej konsultacji podjęto decyzję o wykreśleniu z niego m.in. zapisów o udostępnieniu Tatr Zachodnich i dolin reglowych do wspinania. Należy również zwrócić uwagę na fakt, iż odebrana przez Park wersja planu w zakresie sposobów udostępniania nie posiadała żadnych zapisów dotyczących narciarstwa wysokogórskiego, a zatem w myśl obowiązującego prawa, narciarstwo wysokogórskie na terenie Parku byłoby zabronione po rozpoczęciu obowiązywania Planu.

Nowy Dyrektor TPN, Szymon Ziobrowski, po objęciu stanowiska w kwietniu 2014 roku zadeklarował współpracę z PZA. Miłosz Jodłowski przypomniał, że na ten okres przypadało zamknięcie z przyczyn formalnych dzierżawionego przez PZA obiektu „Betlejemka” na Hali Gąsienicowej. Ostatecznie, kryzys wokół wymogów ochrony przeciwpożarowej stawianych obiektowi został zażegnany, a „Betlejemka” ponownie uruchomiona.

Jesienią 2014 roku projekt planu ochrony został wysłany do zewnętrznych recenzji do Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN oraz Towarzystwa Ochrony Przyrody „Salamandra”. Ten nietypowy na tle innych parków narodowych ruch wynikał m.in. z licznych uwag krytycznych zgłaszanych przez środowiska naukowe w trakcie prac nad planem oraz, prawdopodobnie, z odmiennej wizji planu ochrony, jaką ma nowy dyrektor TPN w stosunku do projektu opracowanego przez firmę Krameko. Opinie te chciano potwierdzić w recenzjach, sporządzonych przez renomowane instytucje.

W styczniu 2015 przedstawiciele PZA odbyli spotkania poświęcone planowi ochrony w IGiPZ PAN oraz z Dyrektorem TPN. Miłosz Jodłowski został poproszony przez prof. A. Kozłowską z PAN o przygotowanie opinii na temat części planu dotyczącej udostępniania TPN. Opinia ta została dołączona do dokumentacji złożonej przez IGiPZ PAN w TPN.

Wiosną 2015 przedstawiciele PZA konsultowali w Ministerstwie Środowiska tryb uchwalania planu. Zgodnie z uzyskanymi przez PZA informacjami, Ministerstwo będzie wymagało od Parku, aby nowy plan ochrony został zatwierdzony do końca roku.

W maju 2015 Rada Naukowa Parku wydała negatywną opinię o planie. Park podjął decyzję o poprawieniu planu własnymi siłami. Prace będą odbywały się prawdopodobnie pomiędzy czerwcem a październikiem, jeśli termin wyznaczony przez Ministerstwo ma zostać dochowany. Dyrektor Parku zapewnił, że do zespołu pracującego nad poprawkami zostaną włączeni współpracujący z PZA specjaliści - Miłosz Jodłowski oraz Mikołaj Bielański (KW Zakopane). Jeśli postulaty PZA nie zostaną uwzględnione w toku tych prac, Związek nadal będzie mógł o nie walczyć w konsultacjach społecznych, które będą musiały nastąpić przed przyjęciem planu. W ostateczności, jeśli i to nie pomoże, Związek może również interweniować w Ministerstwie Środowiska. Jeśli chodzi o stanowisko negocjacyjne PZA, to przedstawiciele Związku będą wnioskować o przywrócenie części zapisów dotyczących zgody na wspinanie w Tatrach Zachodnich i dolinkach reglowych oraz o utrzymanie tego, co już udało się wywalczyć.

Piotr Głowacki (KW Katowice) poprosił o pokazanie listy terenów otwartych dla wspinaczki wraz z dziennymi limitami w wersji, którą Park wysłał do zaopiniowania niezależnym recenzentom.

Artur Paszczak (KW Warszawa) odniósł się bardzo krytycznie do prowadzonej przez Zarząd polityki informowania klubów o stanie negocjacji z Tatrzańskim Parkiem Narodowym. Oceniał, że nastąpiło istotne pogorszenie od czasu kiedy negocjacjami z TPN zajmował się Artur Paszczak wspólnie z ś.p. Arturem Hajzerem. Relacje z rozmów prowadzonych z Parkiem były wówczas klubom przekazywane na bieżąco. Wyraził opinię, że Zarząd prowadzi negocjacje nieudolnie tj. w złej kolejności. Należało najpierw wy badać dobrze grunt w Tatrzańskim Parku Narodowym - ustalić, na co Park jest skłonny się zgodzić - przed rozpoczęciem szczegółowych rozmów z Krameko. Z punktu widzenia KW Warszawa najbardziej istotnym błędem jest zgoda PZA na elektroniczną książkę wyjść taternickich. Zgodnie z informacjami uzyskanymi przez Artura Paszczaka i innych członków KW Warszawa od pracowników Parku, PZA wyraziło zgodę na taki system oraz na obowiązywanie szczegółowych limitów ilości wpisów na poszczególne ściany, w szczególności na Mnicha i Zamarłą. Z informacji, które powziął Artur Paszczak wynika, że to Miłosz Jodłowski postulował wprowadzenie limitów, co wprost wynika z wniosków formułowanych przez niego w badaniach i jest od lat promowane (ściśle od 2007 roku).

Miłosz Jodłowski sprostował, że konieczność ustalenia limitów wynika z nadrzędnej w stosunku do planu ustawy o ochronie przyrody. Przyznał, że faktem jest, że PZA proponowało konkretne wielkości limitów. W zespole negocjacyjnym PZA przyjęto bowiem, że skoro limity muszą być, to lepiej aby Związek złożył korzystną dla taterników propozycję ich wielkości.

Kontynuując swoją wypowiedź, Artur Paszczak zauważył, że ustawowe zapisy o limitach są stare, sformułowane bardzo ogólnie i absolutnie nie wynika z nich konieczność limitowania poszczególnych ścian. Wyraził pretensje do Miłosza Jodłowskiego o podważanie w publikowanych przez siebie badaniach wiarygodności tradycyjnych (papierowych) książek wyjść, w konsekwencji czego Park nie zgadza się na honorowe przestrzeganie limitów przez PZA i domaga się bardziej szczerzego systemu rejestracji. Artur Paszczak przywołał również podjęty w materiałach wysłanych delegatom dn. 22.05. przez prezesa KW Warszawa Zbigniewa Skierskiego temat zablokowania w roku 2009 projektu badań oceny oddziaływania na środowisko prof. Wiłkomirskiego i późniejszego podważania "Opinii" profesora w tej sprawie przez Miłosza Jodłowskiego. Na prośbę Artura Paszczaka, Dominik Cysewski (KW Warszawa), sam pracujący naukowo biolog, udzielił referencji profesorowi zwracając uwagę na jego wysoką pozycję naukową i międzynarodowe doświadczenie w sprawach związanych z ochroną przyrody. Zdaniem Artura Paszczaka, Miłosz Jodłowski miał odmówić wówczas współpracy z profesorem co uniemożliwiło powstanie „Oceny Oddziaływania” w oparciu o którą dyr. Skawiński był skłonny – zdaniem Artura Paszczaka – otworzyć rejon Wielkiej Turni w Tatrach Zachodnich., a następnie miał publicznie krytykować przychylną dla PZA "Opinię" o wpływie wspinaczki na przyrodę Tatr. Była to, według Artura Paszczaka, największa szansa, jaką PZA miał na udostępnienie Tatr Zachodnich i tę szansę PZA stracił. W ocenie KW Warszawa, Miłosz Jodłowski znalazł się wówczas i znajduje się nadal w sytuacji konfliktu interesów pomiędzy swoim pojęciem rzetelności naukowej a racją stanu PZA, którą powinien reprezentować w negocjacjach jako Wiceprezes Związku. Artur Paszczak zwrócił uwagę na ogromną wartość, jaką „Ocena Oddziaływania” miałyby w obecnie prowadzonych negocjacjach – a tymczasem PZA nie dysponuje żadnym materiałem na poparcie swoich postulatów.

Miłosz Jodłowski w odpowiedzi na zarzuty pod swoim adresem poinformował, że na temat opinii prof. Wiłkomirskiego wypowiadał się publicznie w styczniu 2015, a więc na długo po jej powstaniu i po zakończeniu przytaczanej sprawy. Zaprzeczył, jakoby dyskredytował pracę profesora Wiłkomirskiego przed pracownikami Tatrzańskiego Parku Narodowego. Jednocześnie poinformował, że to od pracowników TPN wielokrotnie słyszał negatywne opinie na jej temat. Jest bowiem faktem, iż dorobek naukowy prof. Wiłkomirskiego, choć wybitny, pochodzi z dziedzin nauki nie związanych z badaniami wysokogórkimi (m.in. ekotoksykologia). Do oceny potencjalnego wpływu wspinaczki zimowej w Tatrach Zachodnich, najlepszą osobą byłby zaś specjalista w zakresie fauny (ekologii zwierząt) lub inny naukowiec specjalizujący się w badaniach tatrzańskich. Zdaniem Miłosza Jodłowskiego, gdyby Artur Paszczak wcześniej skonsultował propozycję przeprowadzenia badań przez prof. B. Wiłkomirskiego, usłyszał by właśnie taką opinię. Odnosząc się do kwestii odmówienia współpracy z profesorem Wiłkomirskim w 2009, Miłosz Jodłowski przyznał, że odmówił wówczas profesorowi udostępnienia danych i metodologii, którymi dysponował w związku z realizacją w latach 2006 - 2010 grantu na badania naukowe w zakresie oddziaływania taternictwa i określenia sposobów udostępniania TPN. Wymogiem rozliczenia grantu było bowiem opublikowanie uzyskanych wyników pod koniec jego realizacji. Wcześniejsze udostępnienie wyników oznaczałoby dla Miłosza Jodłowskiego problemy formalne podczas rozliczania grantu.

Artur Paszczak wtrącił, że nie chodziło o udostępnienie danych, tylko o współpracę.

Włodzimierz Porębski (IŚW „Nasze Skały”, pracownik PZA) nie zgodził się z tezą Artura Paszczaka, że rozmowy prowadzone były w złej kolejności (Krameko/TPN).

Janusz Onyszkiewicz (Prezes Związku) poprosił o głos w sprawie formalnej, zwracając uwagę dyskutantom, że prowadzą w istocie rozmowy o wotum nieufności dla Wiceprezesa Związku Miłosza Jodłowskiego, podczas gdy porządek obrad przewiduje dyskusję o stanowisku negocjacyjnym związku wobec Tatrzańskiego Parku Narodowego.

Artur Paszczak (KW Warszawa) podkreślił, że najważniejszy problem w jego ocenie to zakusy parku na wprowadzenie systemu internetowej rejestracji wspinaczy w miejsce tradycyjnych, papierowych książek wyjść. Uruchomienie takiego systemu będzie wiązało się z przekazaniem Parkowi danych osobowych, a także umożliwi Parkowi w perspektywie limitowanie dostępu do poszczególnych ścian i wprowadzenie opłat za każdy wpis.

Miłosz Jodłowski potwierdził, że wiarygodność tradycyjnych książek wyjść jest słaba i z roku na rok coraz słabsza. Przypomniał, że Park ma obowiązek prowadzenia monitoringu udostępniania swojego terenu, co może wykonywać różnymi sposobami, np. biletami czy fotopułapkami połączonymi ze Strażą Parku. Spośród tych metod, tak uważa Miłosz Jodłowski, najmniejszą szkodę środowisku wspinaczkowemu przynosi elektroniczna (internetowa) rejestracja, którą on w związku z tym osobiście promuje. Dodał, że ogólnie rzecz biorąc skoro obecnie funkcjonujące zasady nie są akceptowane tak przez Park (słaby monitoring), jak i przez PZA (zbyt mało udostępnionych terenów), to należy poszukiwać kompromisu w postaci rozwiązań, na które obydwie strony są skłonne się zgodzić.

Ditta Kicińska (Zarząd) przypominała, że limity na ilość jednocześnie wspinających się osób już obowiązują [w zarządzeniach TPN], a swoje dane osobowe wspinacze zostawiają już w książkach wyjść wspinaczkowych. Co do metody rejestrowania wyjść taternickich to trudno przewidzieć, czy wprowadzenie internetowej rejestracji spowoduje, że wynikająca z niej statystyka będzie bliższa czy dalsza od prawdy w stosunku do danych wynikających z papierowych książek wyjść.

Piotr Xięski (Wiceprezes Związku) zauważył, że dane osobowe już są przekazywane przez wspinaczy poprzez tradycyjne, papierowe książki wyjść. Na dodatek, każdy, kto tylko ma dostęp do takiej książki może dane z niej skopiować.

Zofia Gutek (Speleoklub Bielsko-Biała) uznała, że wymaganie od wspinaczy [jakiegokolwiek] rejestracji jest przesadną formalizacją ich działalności.

Piotr Głowacki (KW Katowice) zapytał Miłosza Jodłowskiego, czy ustawowe ograniczenie opłaty za wstęp do parku narodowego dotyczy również wstępu dla wspinaczy; w szczególności, czy Tatrzański Park Narodowy rzeczywiście może obciążać odwiedzających go wspinaczy dodatkowymi opłatami np. za korzystanie z systemu internetowej rejestracji na wspinaczkę. Zapytał również, czy wobec faktu, że książki wyjść są niewiarygodne, zostały wzięte stosowne poprawki przy ustalaniu propozycji dziennych limitów na poszczególne rejony przekazanych przez PZA do Parku.

Miłosz Jodłowski (Wiceprezes Związku) zastrzegł, że pierwsze z pytań powinno zostać skierowane raczej do prawnika, choć jego zdaniem Park nie ma takiej możliwości. Miłosz Jodłowski uważa, że

nawet gdyby takie opłaty zostały wprowadzone, zapisy ustawy o ochronie przyrody dają PZA możliwość podjęcia walki na drodze administracyjnej w celu ich zniesienia. Potwierdził, że propozycje limitów przekazanych Parkowi przez przedstawicieli PZA zostały podniesione o poprawki na niewiarygodność dostępnych statystyk. Odnosząc się do uwagi Zofii Gutek przypomniał, że zgodnie z literą prawa wspinaczka w parkach narodowych jest zabroniona z wyjątkiem miejsc określonych przez dyrektora parku. PZA walczy o odstępstwa od tej reguły, co wiąże się z koniecznością dialogu z instytucjami chroniącymi przyrodę.

Dominik Cysewski (KW Warszawa) przypomniał o podnoszonej przez kolegów z jego klubu kwestii konfliktu interesów Miłosza Jodłowskiego jako naukowca z jego interesami jako Wiceprezesa PZA. Stwierdził, że właściwie wszystkie publikacje Miłosza Jodłowskiego wykazują szkodliwy wpływ wspinania na przyrodę. Miłosz Jodłowski zapytał Dominika Cysewskiego, czy zna jego książkową publikację, w której szczegółowo omówiono zasady zarządzania ruchem wspinaczkowym na obszarach chronionych. Podkreślił, że w jego opinii pewne szczegółowe ograniczenia w dostępie do rejonów wspinaczkowych są dużo lepsze niż alternatywa w postaci całkowitego zamknięcia rejonu.

Mateusz Kluźniak (UKA Warszawa) zapytał, czy wprowadzone do planu ochrony limity będzie można później negocjować.

Miłosz Jodłowski odpowiedział, że z założenia limity są wskazane w planie na okres 20 lat, ale istnieje możliwość wpisania do planu konieczności przeprowadzenia analizy ich wielkości i ich rewizji np. po 5 latach. Uważa, że warto by z tej drogi skorzystać.

Piotr Xięski (Wiceprezes Związku) poinformował, że pomysł wprowadzenia opłat za korzystanie z elektronicznej książki wyjść wspinaczkowych, o którym w środowisku krąży plotki, w istocie pochodzi od firmy Krameko, a nie od Tatrzańskiego Parku Narodowego czy Miłosza Jodłowskiego.

Włodzimierz Porębski (ISW „Nasze Skały”, pracownik PZA) stwierdził, że realne limity i rzetelne wpisy w książce wyjść dają Związkowi większe pole manewru w dalszych negocjacjach. Przykładowo, jeśli dojdzie do dewastacji przyrody, Związek może wówczas postulować zmniejszenie limitu zamiast całkowitego zamknięcia jakiegoś rejonu.

Zbigniew Warakomski (UKA Warszawa) poprosił o odniesienie się do zarzutu dotyczącego nieudolnej polityki informacyjnej.

Bogumił Słama zwrócił uwagę, że jeśli dojdzie już do wprowadzenia opłat za wspinanie na terenie Parku, należy dopilnować, aby w opłacie uwzględniony był wstęp do Parku - tak, aby wspinający się nie byli przez Park obciążani opłatami podwójnie. Uznał, że w dzisiejszym świecie gromadzenie danych osobowych wspinaczy przez TPN nie jest istotnym problemem.

Tomasz Klimczak (KW Warszawa) zapytał, czy limity będą oznaczały brak możliwości wspinania się w słoneczny weekend, jeśli decyzja o wyjeździe zostanie podjęta w piątkowe popołudnie, kiedy cały limit na wybrany rejon zostanie już wykorzystany przez osoby, które wcześniej wpisały się do elektronicznej książki wyjść wspinaczkowych.

Adam Pieprzycki (Komisja Szkolenia) zapytał, czy nie można limitów ustalić na tyle wysoko, żeby nie stanowiły realnego problemu dla członków PZA.

Bogusław Kowalski (KW Toruń) stwierdził, że preferuje dialog z TPN, który w perspektywie może otworzyć możliwość wspinaczki np. na północnej ścianie Giewontu, Wielkiej Turni, Grani Apostołów czy Szpiglasowego Wierchu, nawet jeśli ceną będzie wprowadzenie pożądaných przez Park rozwiązań, takich jak elektroniczna książka wyjść. Ponadto, książki elektroniczne mogą potencjalnie pomóc w planowaniu wyjazdów w Tatry dzięki możliwości zmiany decyzji o rejonie wspinania, jeśli w pierwotnie wybranym miejscu zamierza się wspiąć dużo osób.

Ditta Kicińska (Zarząd) odpowiedziała na pytanie Tomasza Klimczaka informując, że elektroniczna książka wyjść funkcjonuje już dla wyjść do jaskiń i sytuacji jak ta, którą przytaczał, w środowisku jaskiniowym zdarzają się. Od dawna obowiązują limity, i to w dużo mniejszych wysokościach niż te, które miałyby obowiązywać na rejonach wspinaczkowe (np. 15 osób na konkretną jaskinię na dzień). Dodała również, że limity obowiązujące obecnie w zarządzeniach Parku są dla wspinaczy wystarczające, zaś te podane w projekcie planu ochrony nie są mniejsze.

Michał Waś (KW Warszawa / Zarząd) przyznał, że w systemie elektronicznym łatwiej jest egzekwować limity, co jest dla Związku niekorzystne. Chodzi o to, że po uzyskaniu w elektronicznym systemie odmowy rejestracji udanie się w dany rejon będzie nielegalne i zagrożone mandatem, podczas gdy w obecnej chwili wpis do książki wyjść legalizuje każdą wspinaczkę bez względu na limity.

Anna Słama (os. tow.) zapytała, jaka może być sankcja za przekroczenie limitu.

Tomasz Fiedorowicz (Przewodniczący Zgromadzenia) stwierdził, że na osobę wspinającą się bez wpisu do książki może zostać nałożony mandat w wysokości min. 50 zł. Z sali padły głosy (Artur Paszczak), z których wynikało, że górną granicą kary jest prawdopodobnie 1 000 zł.

Katarzyna Pawletko (KW Katowice) skrytykowała postawę kolegów z KW Warszawa, uznając, że nie jest właściwym, aby wspinacze dbali tylko o własny interes i zaprzeczali oczywistemu faktowi, że ich działalność na przyrodę ma negatywny wpływ. Opowiedziała się za prowadzeniem rozmów z Parkiem na zasadzie dialogu.

Tomasz Fiedorowicz poprosił następnie Artura Paszczaka i Miłosza Jodłowskiego o podsumowanie dyskusji. Artur Paszczak (KW Warszawa) ponownie podkreślił zastrzeżenia swoje i swojego klubu do rzetelnego przekazywania przez Zarząd klubom informacji o stanie rozmów z TPN. Stwierdził, że w ogólności PZA powinno walczyć o interesy wspinaczy z całą stanowczością, nie dostarczając Parkowi żadnych informacji czy ekspertyz, które mogłyby zostać użyte do uzasadniania restrykcji we wspinaniu. Podkreślił, że jedynie udostępnienie przez Park Tatr Zachodnich do wspinania w zamian za wprowadzenie elektronicznej książki wyjść na ich obszarze jest rozwiązaniem do zaakceptowania. Zaznaczył jednak, że po drugiej stronie stołu negocjacyjnego PZA ma do czynienia ludźmi walczącymi z determinacją o swoje interesy, nie zachowującymi się wobec Związku zawsze fair i często nie dostrzegającymi w ogóle racji środowiska wspinaczkowego. Wobec tego, negocjatorzy PZA powinni zajmować wobec TPN twarde stanowisko. Odnosząc się do kwestii limitów, które funkcjonują już obecnie, Artur Paszczak wyraził opinię, że zagrożeniem dla swobody wspinania w Tatrach są przede wszystkim limity określone per ściana czy per szczyt, a nie per dolina. Tatrzański Park Narodowy nie powinien otrzymać tak poważnych narzędzi ograniczania wspinaczy [jak limity per ściana] bez dużych ustępstw na rzecz środowiska wspinaczkowego. Artur Paszczak podsumował, że w jego rozumieniu zostało podczas dyskusji uzgodnione, iż PZA nie

będzie bez ważnych powodów zgadzać się na system elektronicznej rejestracji, zaś Miłosz Jodłowski, jako prowadzący te negocjacje, nie będzie tego systemu promował, pomimo własnych przekonań. Zaakcentował następnie, że otwarcie Tatr Zachodnich byłoby olbrzymią wartością i nie jest dla niego ważne, kto to personalnie załatwi – chodzi przede wszystkim o to, aby to się udało. Artur Paszczak dodał na koniec w koncyliacyjnym tonie, że fakt angażowania się jego klubu w krytykę na WZD nie świadczy przecież o chęci rozbijania związku, tylko o dążeniu do naprawy istniejącej sytuacji. Zwrócił uwagę, że KWW pozostaje ciągle członkiem PZA, a zasadniczym tego powodem jest chęć utrzymania jedności środowiska.

Miłosz Jodłowski w swojej wypowiedzi wyraził obawę, że nieprzejednana postawa PZA w negocjacjach może być ze szkodą dla środowiska wspinaczkowego, gdyż Park może zawsze powołać się na przepisy nadrzędne tj. ustawę o ochronie przyrody, w myśl której w parkach narodowych wspinąć się co do zasady nie wolno. Podkreślił, że środowisko wspinaczkowe zrzeszone w PZA przez wiele lat pracowało nad tym, aby przez Park było traktowane jako partner do negocjacji, a nie grupa sportowców o niskiej świadomości ekologicznej. Negocjacje PZA z Parkiem polegają na ustalaniu kompromisów, ponieważ po drugiej stronie stołu PZA ma do czynienia z osobami kompetentnymi, których nie da się zbyć np. absurdalnie wysoko ustalonymi limitami. Zauważył, że choć Park może zgodzić się w niektórych przypadkach (np. rejon Morskiego Oka) na kwoty limitów określone na obszar całej doliny, to jednak w innych obszarach (np. Grań Apostołów) prawdopodobnie nie będzie to możliwe.

Podsumowując swoje wypowiedzi, Miłosz Jodłowski ocenił, że dla PZA jest korzystniej, jeśli opinie naukowe o wpływie wspinaczki na przyrodę są pisane rzetelnie przez niego lub inne osoby związane z PZA zajmujące się zawodowo tego rodzaju badaniami, niż jeśli opinie takie są pisane przez osoby zupełnie z PZA nie związane. Przytoczył przykład rezerwatu w Ciężkowicach, w przypadku którego zamówiona opinia zewnętrzna stała w opozycji do stanowiska PZA.

Po wypowiedzi Miłosza Jodłowskiego, o godzinie 19:30 Tomasz Fiedorowicz zarządził 10 minutową przerwę.

Obrady zostały wznowione o godzinie 19:42. Przewodniczący dopuścił poza porządkiem obrad do głosu Włodzimierza Porębskiego (ISW „Nasze Skały”, pracownik PZA), który zgodnie z wcześniejszymi deklaracjami wystąpił z prezentacją dotyczącą projektu Life+. Prezentacja miała na celu wyjaśnienie pojawiających się w środowisku plotek o nieprawidłowościach przy realizacji tego projektu.

Projekt ten, którego wartość opiewa na 1,6 mln euro, jest finansowany z budżetu państwa oraz środków UE i realizowany był w obszarach Natura 2000 na Jurze. Wśród wielu innych zadań, obejmował wymianę punktów asekuracyjnych na 270 drogach wspinaczkowych, a w szczególności modyfikację linii asekuracji na tych drogach tak, aby utrudnić zbędne ze sportowego punktu widzenia wychodzenie na szczyt skał. Projekt jest korzystny zarówno dla środowiska wspinaczkowego (wymiana punktów asekuracyjnych) oraz środowiska przyrodniczego (zmniejszenie penetracji szczytowych muraw kserotermicznych przez wspinaczy).

PZA, a w szczególności Włodzimierz Porębski, współtworzyło wniosek o finansowanie projektu. Z inicjatywy PZA, do przetargu na wykonawcę projektu wpisany został warunek, aby osoby realizujące projekt posiadały uprawnienia ekipera PZA, co dla Związku miało stanowić gwarancję rzetelnego wykonania prac przy wymianie punktów asekuracyjnych. PZA po zakończeniu projektu

miało bowiem przejąć opiekę nad drogami wspinaczkowymi objętymi projektem.

W postępowaniu przeprowadzonym przez głównego beneficjenta projektu (Zespół Parków Krajobrazowych woj. śląskiego) jako wykonawca projektu wybrana została firma *sport2b*, należąca do Jacka Trzemzalskiego (KS Korona), uprawnionego ekipera PZA; w samej realizacji brał udział również Dariusz Piętaś (przewodniczący Komisji Wspinaczki Skalnej PZA). Wątpliwości etyczne co do realizacji projektu wynikają z tego, że równolegle z jego realizacją miał miejsce kurs ekiperski PZA. Uczestnicy tego kursu w ramach praktyki terenowej wykonali częściowo prace przewidziane zakresem projektu Life+. Choć firma *sport2b* rozliczyła się z tych czynności w ramach projektu Life+, kursanci nie otrzymali za swoją pracę od *sport2b* żadnego wynagrodzenia, co więcej – nie zostali poinformowani, że projekt jest realizowany przez prywatną firmę, a nie przez PZA. Jacek Trzemzalski został poproszony o złożenie wyjaśnień w tej sprawie. Dodatkowo, część prac w ramach projektu Life+ prawdopodobnie była realizowana przy pomocy sprzętu należącego do PZA. Do czasu pełnego wyjaśnienia sprawy, Jacek Trzemzalski oraz Dariusz Piętaś zostali poproszeni o zwrot narzędzi ekiperskich PZA. Zablokowano również możliwość korzystania przez nich ze Związkowego zasobu punktów asekuracyjnych („ringów”). Na koniec, Włodzimierz Porębski podkreślił, że ani on osobiście, ani Inicjatywa „Nasze Skały”, ani też Polski Związek Alpinizmu nie uzyskały żadnych korzyści majątkowych w związku z projektem Life+.

Po wypowiedzi Włodzimierza Porębskiego, Przewodniczący udzielił głosu Markowi Kalicińskiemu z Komisji Wnioskowej Zgromadzenia. Odczytano wnioski nr 4 - 7, dotyczące „Taternika” oraz wysokości składki członkowskiej odprowadzanej do PZA, zgodnie z treścią w załączniku do protokołu. Wnioskodawcy krótko uzasadnili swoje wnioski. Po dyskusji, w której udział wzięli Grzegorz Bielejce, Piotr Xięski oraz Artur Paszczak, Zbigniew Warakomski wycofał swój wniosek.

W zarządzonym przez Przewodniczącego głosowaniu większość delegatów opowiedziała się „za” wnioskiem Piotra Głowackiego.

Następnie pod głosowanie został poddany wniosek Mateusza Golicza (RKG „Nocek”) dotyczący podwyższenia wysokości rocznej składki odprowadzanej przez kluby do PZA. Wniosek został odrzucony przez zdecydowaną większość delegatów.

W dalszej kolejności głosowano wniosek Zofii Gutek (Speleoklub Bielsko-Biała) dotyczący podwyższenia składki z przeznaczeniem na finansowanie „Taternika”. Wniosek został przyjęty; Komisja Mandatowo-Skrutacyjna odnotowała głosów: „za” - 20, „przeciw” - 19, wstrzymało się - 6.

Marek Kaliciński odczytał następnie wniosek nr 1 Olgerda Cybulskiego (KW Warszawa) w sprawie dyskusji nad konfliktem interesów, w jakim działa Wiceprezes Związku Miłosz Jodłowski oraz o wotum nieufności dla jego osoby. Olgerd Cybulski uzasadnił wniosek, przypominając zawarte w liście KW Warszawa do delegatów tezy: o przyczynieniu się przez Miłosza Jodłowskiego do zdyskredytowania korzystnej dla PZA opinii prof. Wiłkomirskiego oraz o usunięciu punktów asekuracyjnych przez Tatrzański Park Narodowy, co nastąpiło zdaniem Olgerda Cybulskiego na podstawie opinii sygnowanej przez Miłosza Jodłowskiego. Olgerd Cybulski wyraził też obawę o trudności w prowadzeniu przyszłych sporów z parkiem, skoro ten motywuje ograniczenie ruchu wspinaczkowego argumentami pochodzącymi od Wiceprezesa PZA. Ponadto, jego zdaniem badawczy charakter pracy Miłosza Jodłowskiego stoi w konflikcie z przenoszeniem na polski grunt sprawdzonych już gdzie indziej (a więc z naukowego punktu widzenia - nieciekawych, bo

pozbawionych innowacyjności) rozwiązań.

Olgierd Cybulski postanowił wycofać swój wniosek, apelując jednocześnie do Miłosza Jodłowskiego, aby z własnej woli ustąpił ze stanowiska Wiceprezesa PZA.

W dalszej kolejności odczytany został wniosek nr 2 Cezarego Modrzejewskiego (KW Toruń) dotyczący zmiany w przepisach wspinaczki sportowej. Wnioskodawca uzasadnił składanie takiego wniosku do Zgromadzenia brakiem możliwości uzyskania konsensusu w sprawie proponowanej zmiany w obecnym składzie Komisji Wspinaczki Sportowej.

Andrzej Mecherzyński (KS Korona) poparł wniosek i dodatkowo wyjaśnił, że nie jest zamiarem środowiska boulderowego zmiana priorytetów finansowania wspinaczki sportowej. W pierwszej kolejności Związek powinien nadal finansować konkurencje na czas i na trudność.

Tomasz Poznański (Zarząd PZA /Komisja Wspinaczki Sportowej) wyjaśnił, że program „premia + minimum”, do którego wnioskowane są zmiany powstał z myślą o ścisłej czołówce zawodników. Intencją programu było sprawiedliwe potraktowanie wszystkich konkurencji wspinaczki sportowej, choć w tej chwili być może trzeba założenia programu przeformułować.

Pod wpływem dyskusji na sali, Wnioskodawca zmienił swój wniosek w dezyderat, zgodnie z treścią załączoną do protokołu. W głosowaniu delegaci opowiedzieli się zdecydowaną większością za przyjęciem zmienionego wniosku.

Następnie odczytano wniosek nr 3 Marka Kalicińskiego, który uzasadnił Andrzej Mecherzyński (KS Korona)

W dyskusji wzięli udział: Józef Soszyński (KW Trójmiasto; zapytał o to, czy selekcjoner będzie pracował za wynagrodzeniem); Artur Paszczak (KW Warszawa; zapytał, dlaczego w tej sprawie trzeba uchwały Walnego Zgromadzenia Delegatów), Cezary Modrzejewski (zasugerował zmianę wniosku na dezyderat i zbudowanie spójnego systemu planowania startów dla całej wspinaczki sportowej). Olgierd Cybulski (KW Warszawa) poprosił o potwierdzenie, że dofinansowania w ramach proponowanego, szerszego planu przyznawane miałyby być na konkretne starty, a nie na zawodników (Tomasz Poznański potwierdził).

Piotr Głowacki (KW Katowice) wyraził wątpliwości co do zbytniego, jego zdaniem, poziomu szczegółowości wniosku. Marek Burski (KS Aven Sosnowiec) poprosił o wyjaśnienie, na czym polega „patowa sytuacja” w Komisji Wspinaczki Sportowej, na którą powoływali się dyskutanci.

Tomasz Poznański (Zarząd, Komisja Wspinaczki Sportowej) wyjaśnił, że Komisja Wspinaczki Sportowej działa bez przewodniczącego w czteroosobowym składzie. Taki skład personalny utrudnia uzyskiwanie rozstrzygnięć w sytuacji, kiedy członkowie KWS nie są zgodni w jakiejś sprawie.

Pod wpływem dyskusji, Wnioskodawca zmienił swój wniosek w dezyderat. W głosowaniu nad tak sformułowanym wnioskiem opowiedziały się zdecydowana większość Delegatów.

Jako ostatni zaprezentowany został wniosek Zbigniewa Warakomskiego dotyczący przesyłania do klubów sprawozdań ze spotkań i negocjacji prowadzonych w sprawie udostępniania terenów

wspinaczkowych w Tatrach. Wniosek został przyjęty przez zdecydowaną większość Delegatów.

Pod koniec Zgromadzenia, Mateusz Golicz w imieniu Sekretariatu Zgromadzenia poprosił o kontakt z Sekretariatem tych Delegatów, którym szczególnie zależy na ścisłym oddaniu ich wypowiedzi w protokole.

Na tym Przewodniczący zamknął obrady o godz. 21:15.

Protokołował Mateusz Golicz.

Załącznik nr 1

**Regulamin XVIII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA
Podlesice 23.05.2015r.**

(Tekst jednolity uchwalony podczas WZD)

Rozdział I – Postanowienia wstępne

§ 1

Niniejszy „Regulamin” obowiązuje po zatwierdzeniu go przez Walne Zgromadzenie Delegatów PZA – zwany dalej w skrócie WZD.

§ 2

Termin, tryb zwołania, przebieg i kompetencje WZD reguluje § 8, 9, 12, 14-21, 24, 25 i 30 „Statutu Polskiego Związku Alpinizmu”.

Rozdział II – Udział w Zgromadzeniu

§ 3

Zgodnie z § 17 „Statutu PZA” uczestnikami WZD są:

1. - z głosem stanowiącym – delegaci lub zastępcy delegatów wybrani na Walnych Zebraniach Wyborczych organizacji zrzeszonych w PZA,
2. - z głosem doradczym – członkowie Zarządu PZA, Komisji Rewizyjnej, Sądu Koleżeńskiego i członkowie honorowi, o ile nie zostali wybrani jako delegaci oraz goście zaproszeni przez Zarząd PZA do uczestniczenia w WZD.

§ 4

1. Mandaty delegatów wystawia Biuro WZD na podstawie list członków i list delegatów oraz zastępców delegatów nadesłanych uprzednio przez organizacje zrzeszone w PZA. Listy te oraz mandaty Biuro przekazuje Komisji Mandatowej WZD.

Rozdział III – Ukonstytuowanie się Walnego Zgromadzenia

§ 5

1. WZD otwiera Prezes PZA lub Wiceprezes PZA, a następnie przeprowadza wybór Przewodniczącego Zgromadzenia.
2. Przewodniczący Zgromadzenia przeprowadza wybór dwóch swoich Zastępców oraz dwóch Sekretarzy Zgromadzenia.
3. Przewodniczący i Zastępcy Przewodniczącego Zgromadzenia, których wybiera się spośród delegatów i zastępców, stanowią Prezydium WZD.
4. Na wniosek Przewodniczącego Zgromadzenia – WZD może podjąć decyzję o rozszerzeniu Prezydium Zgromadzenia.
5. Przewodniczący Zgromadzenia może, stosownie do okoliczności, przekazać prowadzenie obrad WZD wraz ze swymi uprawnieniami wynikającymi z niniejszego „Regulaminu”, określonemu członkowi Prezydium WZD.

§ 6

1. WZD wybiera spośród delegatów dwie główne komisje Zgromadzenia:
  - 1.1 Komisję Mandatowo-Skrutacyjną - 3 osoby,
  - 1.2 Komisję Wnioskową - 3 osoby
2. WZD wybiera spośród uczestników zgromadzenia komisje robocze. Liczba tych komisji wynika z wniosków i potrzeb. Ich zadaniem jest przygotowanie projektów uchwał, rezolucji i zaleceń.
3. W skład głównych komisji Zgromadzenia mogą wchodzić wyłącznie delegaci i zastępcy delegatów w liczbie nie większej niż jedna osoba pochodząca z danej organizacji zrzeszonej w PZA – w każdej z komisji.
4. Każda komisja główna wybiera spośród swego grona Przewodniczącego Komisji.
5. W skład komisji roboczych mogą wchodzić wszyscy uczestnicy WZD. Obrady komisji roboczych są jawne i dostępne wszystkim uczestnikom WZD.
6. Wszystkie komisje Zgromadzenia są zobowiązane do złożenia WZD sprawozdania ze swej działalności w terminie ustalonym przez Przewodniczącego Zgromadzenia.
7. W przypadku powołania Komisji Odwołań jest ona wybierana i działa na zasadach komisji powołanych na

Zgromadzeniu.

Rozdział IV – Obrady Zgromadzenia

§ 7

Porządek obrad i niniejszy „Regulamin” Przewodniczący Zgromadzenia przedstawia WZD do zatwierdzenia bezpośrednio po wyborze Prezydium i Sekretariatu Zgromadzenia.

§ 8

1. Dyskusji ogólnej całego WZD poddane zostają sprawozdania: Komisji Członkostw Honorowych i Komisji Wnioskowej oraz ewentualne wolne wnioski.
2. Wszystkie inne sprawy i wnioski uczestnicy WZD przekazują w formie pisemnej właściwym komisjom Zgromadzenia, które włączają je w zakres swoich obrad.
3. Wszystkie wnioski i zalecenia przygotowane przez komisje Zgromadzenia, wyłączając z tego komisje główne, przekazywane są Komisji Wnioskowej, która przedstawia je WZD.

§ 9

1. Po sprawozdaniu, referacie lub przemówieniu wnioskodawcy, kolejność wystąpień reguluje Przewodniczący Zgromadzenia, odpowiednio do zgłoszeń i wymogów sprawnego przeprowadzenia dyskusji.
2. Ostatni głos w dyskusji przysługuje zawsze sprawozdawcy, referentowi lub wnioskodawcy.

§ 10

1. W dyskusji nad sprawozdaniem, referatem lub wnioskiem można zabrać głos jeden raz i nie dłużej niż przez 5 minut.
2. Przewodniczący Zgromadzenia może przedłużyć czas wystąpienia lub udzielić głosu powtórnie, o ile uzna, że jest to konieczne dla dobra dyskusji.
3. Referentom i sprawozdawcom występującym zgodnie z porządkiem obrad Przewodniczący Zgromadzenia może udzielić głosu bez ograniczeń czasu.

§ 11

Poza ustaloną kolejnością wystąpień Przewodniczący Zgromadzenia udziela głosu:

1. w sprawie formalnej,
2. w sprawie nagłej – w przypadku spornych nagłości wniosku ustala WZD,
3. po zakończeniu dyskusji – w sprawie sprostowania lub wyjaśnienia oczywistej niejasności,
4. według swojego uznania – dla złożenia osobistego oświadczenia.

Rozdział V – Głosowania

§ 12

1. Głosowanie – jest jawne i odbywa się przez podniesienie rąk z mandatami.
2. W sprawach personalnych, na żądanie choćby jednego delegata, Przewodniczący Zgromadzenia jest zobowiązany przeprowadzić głosowanie tajne.
3. W razie równej liczby głosów, sprawę rozstrzyga głos Przewodniczącego Zgromadzenia.

§ 13

1. Po zakończeniu dyskusji nad wnioskiem, sprawozdaniem, rezolucją – Przewodniczący Zgromadzenia oznajmia, że WZD przystępuje do głosowania.
2. Od tej chwili aż do zakończenia głosowania nikt nie może zabrać głosu.
3. Poprawki do wniosku poddaje się pod głosowanie przed wnioskiem głównym.
4. W razie zbiegu kilku wniosków lub poprawek poddaje się pod głosowanie najpierw wniosek lub poprawkę najdalej idącą.
5. W przypadkach wątpliwych – kolejność głosowania rozstrzyga Przewodniczący Zgromadzenia.

§ 14

1. Uchwały WZD, poza sprawami wyszczególnionymi w Statucie, zapadają zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy liczby delegatów uczestniczących w WZD.

§ 15

1. Interpretacja niniejszego „Regulaminu” należy do Prezydium WZD.

Załącznik nr 2

**Porządek Obrad XVIII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA
Podlesice 23 maja 2015r.**

(Tekst jednolity uchwalony podczas WZD.)

1. Otwarcie Zgromadzenia.
2. Wybór Prezydium i Sekretariatu Walnego Zgromadzenia.
3. Zatwierdzenie regulaminu i porządku obrad Zgromadzenia – podjęcie uchwały.
4. Wybór Komisji Głównych:
  - a) Mandatowo - Skrutacyjnej,
  - b) Wnioskowej.
5. Sprawozdanie Komisji Mandatowo - Skrutacyjnej w przedmiocie prawomocności zwołania Walnego Zgromadzenia oraz jego zdolności do podejmowania uchwał.
6. Sprawozdanie z działalności PZA w okresie: czerwiec 2014 r. – kwiecień 2015r.
  - a) Zarządu,
  - b) Komisji Rewizyjnej,
  - c) Sądu Koleżeńskiego.
7. Odczytanie opinii biegłego rewidenta z badania bilansu Związku za rok 2014.
8. Podjęcie uchwały przyjmującej sprawozdanie finansowe za rok 2014 .
9. Dyskusja nad sprawozdaniem władz PZA.
10. Podjęcie uchwały o przyjęciu Założeń strategii rozwoju dziedziny sportu alpinizm na lata 2016 – 2020.
11. Podjęcie uchwały przyjmującej sprawozdanie z działalności Zarządu za rok 2014.
12. Podjęcie uchwały dot. wyboru WBA do zbadania sprawozdania finansowego za rok 2015.

Godz. 14.00 – 15.00: Przerwa obiadowa

13. Dyskusja: Taternik – sytuacja finansowa, dyskusja o przyszłości pisma.
14. Dyskusja: Wspinanie w TPN w kontekście nowego planu ochrony – działania PZA i aktualna sytuacja (baza noclegowa, udostępnianie, monitoring).
15. Sprawozdanie Komisji Wnioskowej.
16. Dyskusja i głosowanie zgłoszonych wniosków.
17. Wolne wnioski.
18. Zamknięcie obrad.

Godz. 19.00: Spotkanie przy grillu.

Załącznik nr 3

Uchwała nr 1/WZD/2015

XVIII Sprawozdawcze Walne Zgromadzenie Delegatów Polskiego Związku Alpinizmu z siedzibą w Warszawie, ul. Corazziego 5 m. 24, z dnia 23.05.2015 r. w Podlesicach, w sprawie: zatwierdzenia sprawozdania finansowego Polskiego Związku Alpinizmu za rok 2014.

§ 1

Walne Zgromadzenie Delegatów zatwierdza sprawozdanie finansowe Polskiego Związku Alpinizmu za rok 2014.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Walnego Zgromadzenia Delegatów zarządził głosowanie jawne. Za uchwałą oddano głosy: „za” - 53 głosy, „przeciw” - 0 głosów „wstrzymujące się” - 1 głos.

Przewodniczący Zgromadzenia:
Tomasz Fiedorowicz

Zastępcy Przewodniczącego Zgromadzenia:
Marek Burski
Paweł Marchlewicz

Sekretariat Zgromadzenia:
Aleksandra Filipiak
Mateusz Golicz

Załącznik nr 4

Uchwała nr 2/WZD/2015

XVIII Sprawozdawczego Walnego Zgromadzenia Delegatów Polskiego Związku Alpinizmu z siedzibą w Warszawie, ul. Coraziego 5 m. 24, z dnia 23.05.2015 r. w Podlesicach, w sprawie akceptacji wyboru biegłego rewidenta wydającego opinię o sprawozdaniu finansowym PZA za rok 2015.

§ 1

Walne Zgromadzenie Delegatów akceptuje wybór audytora sprawozdania finansowego Związku za rok 2015, dokonany przez Komisję Rewizyjną, w osobie Warszawskiego Biura Audytu sp. z o.o.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Walnego Zgromadzenia Delegatów zarządził głosowanie jawne. Za uchwałą oddano głosy „za” - 53, głosy „przeciw” - 0; głosy „wstrzymujące się” - 2.

Przewodniczący Zgromadzenia:
Tomasz Fiedorowicz

Zastępcy Przewodniczącego Zgromadzenia:
Marek Burski
Paweł Marchlewicz

Sekretariat Zgromadzenia:
Aleksandra Filipiak
Mateusz Golicz

Załącznik nr 5**Sprawozdanie Komisji Wnioskowej XVIII Walnego Zgromadzenia Delegatów PZA (Podlesice, 23 maja 2015)**

Do komisji wpłynęły następujące wnioski:

1. Wniosek Olgierda Cybulskiego (KW Warszawa)

Wnioskuje o przedyskutowanie konfliktu interesów w jakim działa Miłosz Jodłowski – wiceprezes PZA oraz wotum nieufności dla Miłosza w związku z powyższym

2. Wniosek Cezarego Modrzejewskiego (KW Toruń)

Dotyczy: Wspinaczka sportowa.

Proszę o zmianę w systemie „premia + minimum”. Zmiana ma dotyczyć punktu pierwszego „Kwalifikacje zawodników”. Obecnie dofinansowanie jest możliwe dla zawodnika zajmującego miejsca od 1 do 10 pozycji w zawodach Mistrzostw Świata, Mistrzostw Europy, World Games oraz w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata, a także światowego rankingu IFSC (na koniec danego roku) lub miejsca 1-3 w edycji zawodów z cyklu Puchar Świata.

Wnioskowana zmiana:

Dodanie punktów:

1. Uzyskanie dofinansowania dotyczy zawodnika w kategorii bouldering zajmującego miejsca od 1 do 20 pozycji w zawodach Mistrzostw Świata, Mistrzostw Europy, World Games oraz w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata, a także światowego rankingu IFSC (na koniec danego roku) lub miejsca 1-10 w edycji zawodów z cyklu Puchar Świata.

2. Uzyskanie dofinansowania dotyczy zawodnika w kategorii „prowadzenie” zajmującego miejsca od 1 do 26 w zawodach Mistrzostw Świata, Mistrzostw Europy, World Games oraz w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata, a także światowego rankingu IFSC (na koniec danego roku) lub miejsca 1-10 w edycji zawodów z cyklu Puchar Świata

3. Wniosek Marka Kalicińskiego (UKA)

Wniosek o powołanie selekcyjera kadry narodowej w boulderingu.

Wnioskuje się powołanie selekcyjera kadry narodowej w boulderingu. Do głównych zadań selekcyjera miałyby należeć:

- we współpracy z KWS PZA powoływanie składu kadry narodowej w boulderingu; kadrę powołuje się na przełomie lat na rok nadchodzący, na podstawie wyników w zawodach krajowych i zagranicznych oraz postawy na zgrupowaniach kadry narodowej w roku minionym;

- organizacja, we współpracy z KWS PZA, przynajmniej dwóch zgrupowań kadry narodowej w trakcie trwania kadencji selekcyjera, przy czym jedno z tych zgrupowań winno mieć miejsce w okresie bezpośrednio poprzedzającym rozpoczęcie sezonu startowego; selekcyjner jest odpowiedzialny za merytoryczną stronę zgrupowania; na zgrupowanie zapraszani są wszyscy członkowie kadry narodowej; selekcyjner może zaprosić na zgrupowanie zawodników z kategorii juniorskich;

- w okresie do trzech tygodni od ogłoszenia budżetu KWS PZA przedstawienie KWS PZA propozycji dotyczącej składu reprezentacji narodowej na poszczególne zawody wraz z

proponowaną wysokością dofinansowania KWS PZA dla poszczególnych zawodników;
- składanie do KWS PZA sprawozdania z działań kadry narodowej wraz z opinią dotyczącą startów zawodników, z ewentualnymi sugestiami dotyczącymi zmian w planach startowych, wysokości dofinansowań etc.; sprawozdanie powinno być składane przynajmniej dwa razy w roku, w tym raz po zakończeniu całego cyklu startowego;

Selekcjoner kadry narodowej powoływany byłby na okres roku, niedługo po ostatnich zawodach międzynarodowych w sezonie. Po upływie kadencji selekcjonera, KWS PZA przedstawia Zarządowi PZA opinię na temat pracy selekcjonera kadry wraz z ewentualną propozycją zmiany selekcjonera i kandydaturą następcy. Po zasięgnięciu opinii zawodników kadry narodowej oraz środowiska wspinaczy sportowych, Zarząd PZA proponuje selekcjonerowi pozostanie na kolejną kadencję, przychylił się do ewentualnego wniosku KWS PZA dotyczącego zmiany selekcjonera, powołuje na selekcjonera osobę trzecią tudzież dymisjonuje selekcjonera bez wskazania następcy.

4. Wniosek Zofii Gutek (Speleo Bielsko-Biała)

W kontekście Tatarnika

Podnieść składkę od członka o 5 PLN klubu dla PZA z przeznaczeniem na finansowanie Tatarnika.

5. Wniosek Piotra Głowackiego (KW Katowice)

Wniosek dot. Tatarnika

Utworzyć Radę Wydawniczą w formie stałej komisji roboczej przy Zarządzie PZA zajmującej się w całości tematyką wydawnictwa „TATERNIK”

6. Wniosek Zbigniewa Warakomskiego (UKA)

Zobowiązujemy Komisję Tatrzańską do przesyłania do klubów sprawozdań ze spotkań i prac w sprawie udostępniania terenów wspinaczkowych w Tatrach.

7. Wniosek Mateusza Golicza (RKG „Nocek”)

Walne Zgromadzenie Delegatów ustala wysokość rocznej składki odprowadzanej do PZA przez kluby na 22 zł za każdego członka klubu plus dobrowolna wpłata na Fundusz Berbeki w zalecanej wysokości 2 zł. Nowa wysokość składki obowiązuje od 2016 roku.

Załącznik nr 6

Wnioski przegłosowane w trakcie XVIII Walnego Zgromadzenia Delegatów

Treść wniosków po zmianach, które Wnioskodawcy wprowadzili w następstwie dyskusji.

1. Wniosek Zofii Gutek (Speleoklub Bielsko-Biała)

W kontekście Tatarnika: Podnieść roczną składkę od członka klubu odprowadzaną do PZA o 5 PLN z przeznaczeniem na finansowanie Tatarnika.

2. Wniosek Cezarego Modrzejewskiego (KW Toruń)

Dotyczy: Wspinaczka sportowa.

Proszę Zarząd o poddanie pod rozagę Komisji Wspinaczki Sportowej zmiany w systemie „premia + minimum”. Zmiana ma dotyczyć punktu pierwszego „Kwalifikacje zawodników”. Obecnie dofinansowanie jest możliwe dla zawodnika zajmującego miejsca od 1 do 10 pozycji w zawodach Mistrzostw Świata, Mistrzostw Europy, World Games oraz w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata, a także światowego rankingu IFSC (na koniec danego roku) lub miejsca 1-3 w edycji zawodów z cyklu Puchar Świata.

Wnioskowana zmiana:

Dodanie punktów:

1. Uzyskanie dofinansowania dotyczy zawodnika w kategorii bouldering zajmującego miejsca od 1 do 20 pozycji w zawodach Mistrzostw Świata, Mistrzostw Europy, World Games oraz w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata, a także światowego rankingu IFSC (na koniec danego roku) lub miejsca 1-10 w edycji zawodów z cyklu Puchar Świata.

2. Uzyskanie dofinansowania dotyczy zawodnika w kategorii „prowadzenie” zajmującego miejsca od 1 do 26 w zawodach Mistrzostw Świata, Mistrzostw Europy, World Games oraz w klasyfikacji generalnej Pucharu Świata, a także światowego rankingu IFSC (na koniec danego roku) lub miejsca 1-10 w edycji zawodów z cyklu Puchar Świata

3. Wniosek Marka Kalicińskiego (UKA)

Proszę Zarząd o poddanie pod rozagę Komisji Wspinaczki Sportowej powołania selekcyjera kadry narodowej w boulderingu.

Do głównych zadań selekcyjera mogłyby należeć przykładowo:

- we współpracy z KWS PZA powoływanie składu kadry narodowej w boulderingu; kadre powołuje się na przełomie lat na rok nadchodzący, na podstawie wyników w zawodach krajowych i zagranicznych oraz postawy na zgrupowaniach kadry narodowej w roku minionym;

- organizacja, we współpracy z KWS PZA, przynajmniej dwóch zgrupowań kadry narodowej w trakcie trwania kadencji selekcyjera, przy czym jedno z tych zgrupowań winno mieć miejsce w okresie bezpośrednio poprzedzającym rozpoczęcie sezonu startowego; selekcyjner jest odpowiedzialny za merytoryczną stronę zgrupowania; na zgrupowanie zapraszani są wszyscy członkowie kadry narodowej; selekcyjner może zaprosić na zgrupowanie zawodników z kategorii juniorskich;

- w okresie do trzech tygodni od ogłoszenia budżetu KWS PZA przedstawienie KWS PZA propozycji dotyczącej składu reprezentacji narodowej na poszczególne zawody wraz z proponowaną wysokością dofinansowania KWS PZA dla poszczególnych zawodników;

- składanie do KWS PZA sprawozdania z działań kadry narodowej wraz z opinią dotyczącą startów zawodników, z ewentualnymi sugestiami dotyczącymi zmian w planach startowych, wysokości dofinansowań etc.; sprawozdanie powinno być składane przynajmniej dwa razy w roku, w tym raz po zakończeniu całego cyklu startowego;

Selekcjoner kadry narodowej powoływany byłby na okres roku, niedługo po ostatnich zawodach międzynarodowych w sezonie. Po upływie kadencji selekcjonera, KWS PZA przedstawia Zarządowi PZA opinię na temat pracy selekcjonera kadry wraz z ewentualną propozycją zmiany selekcjonera i kandydaturą następcy. Po zasięgnięciu opinii zawodników kadry narodowej oraz środowiska wspinaczy sportowych, Zarząd PZA proponuje selekcjonerowi pozostanie na kolejną kadencję, przychyła się do ewentualnego wniosku KWS PZA dotyczącego zmiany selekcjonera, powołuje na selekcjonera osobę trzecią tudzież dymisjonuje selekcjonera bez wskazania następcy.

4. Wniosek Piotra Głowackiego (KW Katowice)

Wniosek dot. Tatarnika

Walne Zgromadzenie Delegatów powierza Grzegorzowi Bielejcowi utworzenie Rady Wydawniczej w formie stałej komisji roboczej przy Zarządzie PZA zajmującej się w całości tematyką wydawnictwa TATERNIK i zobowiązanie jej do zebrania i przedstawienia do 5 propozycji w postaci uchwał mających na celu uzdrowienie sytuacji czasopisma. Uchwały powinny zostać przesłane do konsultacji delegatom na XIX WZDA PZA przynajmniej na 2 miesiące przed terminem XIX WZD PZA.

5. Wniosek Zbigniewa Warakomskiego (UKA)

Zobowiązujemy Komisję Tatrzańską do przesyłania do klubów sprawozdań ze spotkań i prac w sprawie udostępniania terenów wspinaczkowych w Tatrach.